Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ Γ΄

ΑΡΙΘΜ 63

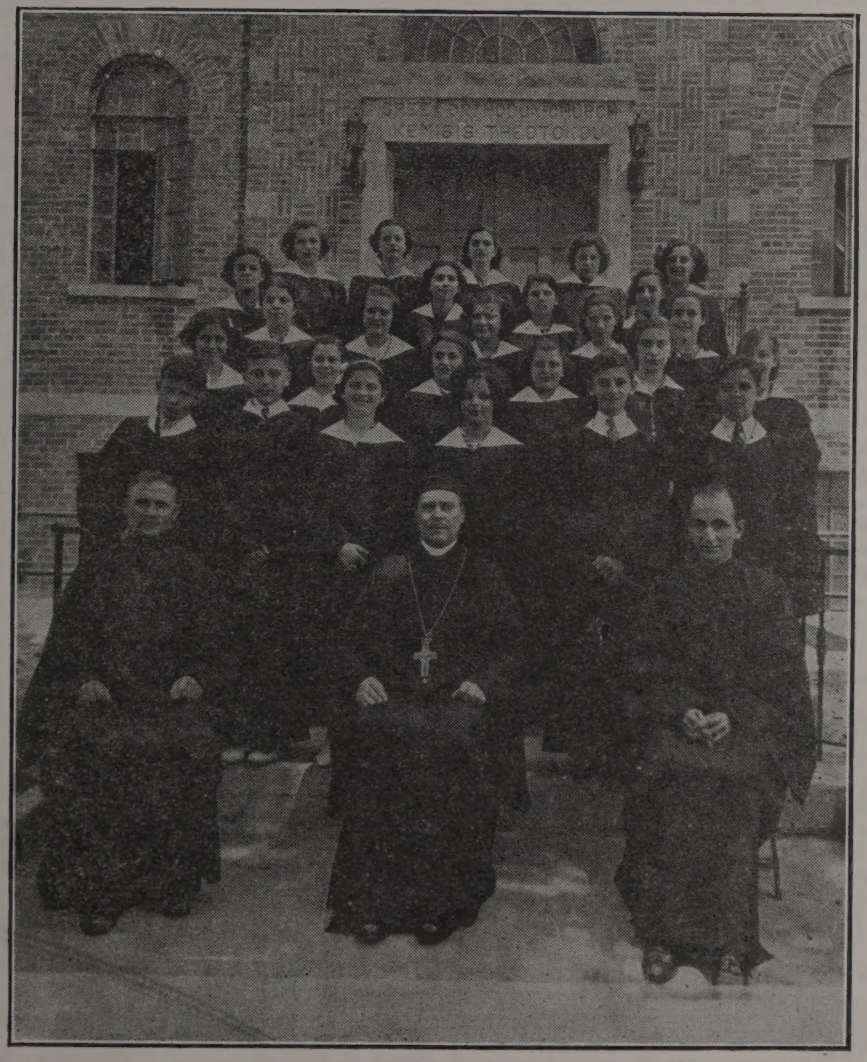

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ «ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» ΕΝ DETROIT, MICH.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Ten Cents a Copy
Vol. III. No. 63 — July 18, 1937
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

		'Ονοματεπώνυμον νυμφευθέντων		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
Μαΐου	16	Μιχαὴλ Λ. Τσόλος	Dorothy Macartly	Keene, N. H.	'Αρχιμ. 'Αγαθ. Πετρόπουλος
»	30	Γεώργιος Λεπεσιώτης	Νίκη Στ. Πετρινιώτου	Cheyenne, Wyo.	Αἰδ. Βασίλ. Βουτεράκος
'Ιουν.	3	Παναγ. Γ. Λυμπερόπουλος	Μαρία Στ. 'Αναστασίου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
»	6	Ἰωάννης Σμῦρνος	'Αθανασία Κ. Κοσμᾶ	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
»	6	Δημήτριος Σ. Βεντῖκος	'Αριάδνη Ι. Γιατρέλλη	Buffalo, N. Y.	'Αρχιμ. Διονύσιος Παπαδᾶτος
»	6	Νικηφόρος Γ. Χουζούρης	'Αριάδνη Δ. Λαμπρινίδου	Baltimore, Md.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Παπαχρίστου
»	6	Θεόδωρος Καραφωτιᾶς	Εὐανθία Π. Μπεκιάρη	Detroit, Mich.,	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης
»	6	Κλεομένης Δ. Παπαδημητρίου	'Ελένη Π. Ζαχαρία	Dover, N. H.	Αἰδ. Κωνσταντῖνος Βασιλείου
»	6	Χρῆστος Ι. Ποντίκης	Βασιλικὴ Π. Κουρεμπῆ	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
»	6	Δημήτριος Χ. Τσουκαλᾶς	Μαρία Χ. 'Ανδρουλάκη	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
»	6	Δημήτριος Ι. Εὐριπιώτης	Διαλεκτὴ Ε. Κουμερτᾶ	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
»	6	Βασίλειος Ι. Μαραγγὸς	Θεοδώρα Μ. Νοταρᾶ	Washington, D. C.	'Αρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
»	6	Λυμπέρης Ι. Βλάχος	Μαργαρίτα Π. Μαυροϊδῆ	Newark, N. J.	Αἰδ. Νικ. Παπαδημητρίου
»	6	'Ιωάννης Ν. Χρυσικὸς	Σταματίνα Α. Κολενδριανοῦ	New York City	Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας
»	6	Εὐάγγελος Ν. Σταματίου	Σταυροῦλα Γ. Τσεπαλίκου	Astoria, L. I., N. Y.	'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδης
»	6	Εὐάγγελος Καφετζόπουλος	Ἄννα Π. Παλίδου	New York City	'Αρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρου
»	6	'Ανδρέας Γ. Δημητρίου	'Αντιγόνη Ν. Καυκοπούλου	New York City	Αἰδ. Μεθόδ. Κουρκουλῆς
»	6	Τιμολέων Γ. Δημητρίου	'Αντυγόνη Ν. Καυκοπούλου	New York City	Αἰδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
»	7	'Αλέξανδρος Β. Ρίμπας	'Ελένη Θ. Μάρκου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
»	3	Παναγ. Δ. Κόκορης	Παναγιώτα Ε. Κουτρουλάκη	Los Angeles, Cal.	'Αρχιμ. Γερμ. Παπαναγιώτου
»	3	Χρῆστος Χρηστουλιάκος	Κατίνα Ρούσσου	Rochester, N. Y.	Αἰδ. Πέτρ. Χριστάκος
»	5	Δημήτριος Κ. Λόντος	Χρυσοῦλα Α. Μπούσγα	Youngstown, Ohio	Αἰδ. Α. Σαραντίδης
»	5	Παναγιώτης Δ. Λεϊμονιᾶς	Παναγιώτα Α. Βορίλλα	New Bedford, Mass.	Αἰδ. Νικ. Χατζηβασιλείου
»	5	'Αναστάσιος Ξένος	Αἰκατερίνη Σ. Δικεάκου	Montreal Que., Can.	Αἰδ. 'Επαμ. Χρυσολωρᾶς
»	5	Χρῆστος Α. Καρρᾶς	Κωνσταντίνα Π. Κωστάκου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβριὴλ Ματθόπουλος
»	5	Κων. Ι. Παπαδημητρόπουλος	Φωτεινὴ Κ. Ζιμπίλα	Denver, Colo.	'Αρχιμ. 'Ησαΐας Παπαχρόπουλος
»	6	'Ιωάννης Παπανικόλας	'Αγγελικὴν Σωτηροπούλου	Salt Lake City, Utah	Αἰδ. Χαράλ. Τζαβαλᾶς
»	6	Χρ. Δ. 'Ηλιόπουλος	Αἰκατερίνη Γ. Τζιανᾶ	Kansas City, Mo.	Αἰδ. 'Ιωάν. Βασιλειάδης
»	6	Δημήτριος Σ. Τεγγαρινὸς	Anna Viggiano	New York City	'Αρχιμ. Δωρ. Μπουραζάνης
»	6	'Ηλίας Κ. Σαμαρᾶς	Σταμάτα Παρασκευοπούλου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσὲς
»	6	Alvin Word	Βασιλικὴ Π. Τσερέπη	Little Rock, Ark.	Αἰδ. 'Αναστάσιος Βλαμίδης
»	6	Μαρῖνος Β. Μπούρης	Ρουμπίνα Γ. Μαρούση	Ottawa, Ont.,	Αἰδ. Θεόδ. Σκαρτσιάρης
»	6	'Αναστ. Ν. Μπουτσικάκης	'Αναστασία Ι. Γερούλη	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
»	6	Δημήτριος Π. Κωστάκου	Σταυροῦλα Δ. Σιαρρὲ	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
»	6	Γεώργιος Κοῦλος	Τελεσία Βοζίκα	Philadelphia, Pa.,	Αἰδ. Χρυσ. Μουρκίδης
»	6	Ξενοφῶν Γ. Λάμπρου	'Αλίκη Η. Περνοκόκη	Toronto, Ont., Can.	'Αρχιμ. 'Ιερόθ. Σταύρου
»	6	Νικόλαος Π. Συκεώτης	Μαρία Ν. Δάγλα	Canton, Ohio	'Αρχιμ. Γρηγ. Πανταζώνης
»	6	Βασίλειος Χιώτης	Οὐρανία Κ. Κουτσικουβαγγέλη	Norfolk, Va.	'Αρχιμ. Νικηφόρος Παύλου
»	6	Λάμπρος Σ. Βουρνιδάκης	Καθολικὴ Ι. Πιπίνου	Martins Ferry, Ohio	Αἰδ. Βασ. Μαρκόπουλος
»	6	'Ιωάννης Γ. 'Ασημομίτου	'Ιωάννα Γ. 'Αργουδέλη	Peoria, Ill.	Αἰδ. Ε. Γιουμπάκης
»	6	Τηλέμαχος Α. Παπαντωνίου	Νικολέττα Γ. Μποτσέα	New Bedford, Mass.	Αἰδ. Νικ. Χατζηβασιλείου
»	6	'Ανδρέας Ρ. Χαβελὲς	Angela Marino	Philadelphia, Penn.	Αἰδ. Δημ. Παπαντωνίου
»	6	'Ιωάννης Ι. Νανόπουλος	'Ελένη Ι. Μαυρομιχάλη	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Δημ. Παπαντωνίου
»	6	'Ιωάννης Κανακάρης	Μαρία Γεωργηλᾶ	Cambridge, Mass.	'Αρχιμ. Θεόφ. Σπυρόπουλος
»	8	Σωτήριος Μ. Τσάμης	'Αρχοντοῦλα Π. Λόκη	Rochester, N. Y.	Αἰδ. Πέτρ. Χριστάκος
»	8	Γεώργιος Ε. Τζούλας	Βασιλικὴ Π. Γιαννακοπούλου	Fond du Lac, Wisc.	'Αρχιμ. Χ. Τραχαδίας
»	9	'Ιωάννης Γ. Παπαγεωργίου	Κανέλλω Ν. Κουμουτζῆ (Τὸ γένος Τατούλη)	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
»	10	Χρῆστος Β, Πέπας	Julia Kokran	Gary, Ind.	'Αρχιμ. Εἰρηναῖος Κασιμάτης
»	10	'Ιωάννης Μελισσιώτης	Χρυσάνθη Α. Σγηντζάκου	Providence, R. I.	Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
»	10	Παναγιώτης Ι. Κουρέτσης	Γεωργία Σ. Πουλακάκου	Toronto, Ont., Can.	'Αρχιμ. 'Ιερ. Σταύρου
»	10	Γεώργ. Εὐαγγ. Κοντομύχου	- Θεώνη Δ. Λαμπροπούλου	Canton, Ohio	'Αρχιμ. Γ. Πανταζώνης
»	10	Νικόλαος Κ. Χαρμαντᾶς	- 'Αναστασία Θ. Φωτοπούλου	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γεώργ. Οἰκονομίδης
»	10	Φώτιος Ν. Δρακουλᾶκος	Διαμάντω Κ. Κοκκίνη	Charlotte, N. C.	'Αρχιμ. 'Αγ. Παπασταματίου
»	10	Μιχαὴλ Δ. Κωνσταντίνου	Βιργινία Θ. Bullok	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ 'Ανδρεάδης

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1937 Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ ΕΤΟΣ Γ'. Ἀριθ. 63.

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΦΙΛΟΓΕΝΕΙΑΣ

Το θρησκευτικο-φυλετικόν μας ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαιδευτικόν κίνημα προοδεύει ἁλματικώτατα. Ἡ συστηματοποίησις τῆς ἐνιαίας διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν μας σχολείων, ἡ βαθμιαία ἐκκαθάρισις τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ἀπὸ τοὺς μὴ προσοντούχους καὶ καταρτισμὸς ἐπισήμου καταλόγου τῶν προσοντούχων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ σύνταξις καλῶς μελετημένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος μαθημάτων καὶ ὁ κατ' ἔτος καταρτισμὸς στατιστικῆς σχολείων, διδασκάλων καὶ μαθητῶν ὑπ' αὐτοῦ, ἡ ἀποστολὴ συχνῶν ἐγκυκλίων εἰς τὰς Κοινότητας καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων ὑποδεικνύονται καὶ συνιστῶνται τὰ δέοντα γενέσθαι καὶ ἡ προθυμοτάτη καὶ στοργικὴ μέριμνα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ Τμῆμα Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν διδασκάλων καὶ διδασκομένων, ἡ ἀπὸ ἔτους σχεδὸν ἀνάθεσις ἐπιθεωρήσεως τῶν σχολείων εἰς εἰδικὸν Ἐπιθεωρητήν, ὅλα αὐτά, ἐνέπνευσαν βαθυτάτην ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸ καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἰδεολογικῆς ταύτης ἐργασίας εἶνε καταφανεστάτη, ἀναμφισβήτητος καὶ κολοσσιαία.

Συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας κατ' ἔτος στατιστικὰς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ τὸ ἔτος 1932 (ὁπότε ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν) μέχρι σήμερον, τὰ ἀποτελέσματα εἰς ἵδρυσιν νέων κοινοτικῶν σχολείων καὶ φοίτησιν μαθητῶν εἶναι καταπληκτικά.

1932—33: Σχολεῖα 284 Μαθηταὶ 12,712
1934—35: Σχολεῖα 355 Μαθηταὶ 20,900
1936—37: Σχολεῖα 450 Μαθηταὶ 25,000

Μόνον κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος 1936—37 ἔγιναν νέα σχολεῖα 43.

Ἀλλὰ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, δρᾶσιν καὶ ἐπιτυχίαν ὑπάρχει ἓν σημεῖον ἐλαττωματικὸν τὸ ὁποῖον ἐξάπαντος πρέπει νὰ διορθωθῇ. Τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶνε ἡ ἀποχὴ ἀρκετῶν ἀκόμη Ἑλληνοπαίδων εἰς ἑκάστην Κοινότητα ἀπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Σχολείου. Ἴσως τὸ ἓν πέμπτον, εἰς ἄλλας Κοινότητας τὸ ἓν τέταρτον καὶ εἰς ἄλλας ἴσως τὸ ἕν τρίτον τῶν Ἑλληνοπαίδων δὲν φοιτοῦν εἰς τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον διότι οἱ γονεῖς των εἶνε πτωχοὶ καὶ ἔχοντες δύο τρία τέκνα εἰς ἡλικίαν κατάλληλον διὰ τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσουν τὰ δίδακτρά των, ἀναγκάζονται νὰ μὴ στέλλουν κανὲν ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτό.

Ὅτι τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς δράσεως τοῦ κοινοτικοῦ μας σχολείου εἶνε ἐλαττωματικὸν δὲν πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὁποῖοι ἐμμέσως συμβάλλουν εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ὁρμῶνται ἀπὸ πλημμελῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ὑπάρξεως τοῦ κοινοτικοῦ σχολείου, τῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Διότι τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον δὲν εἶνε εἶδος πολυτελείας ὥστε νὰ ἀρκῇ ἡ φοίτησις τῶν εὐπόρων Ἑλληνοπαίδων· οὔτε εἶνε σωφρονιστικὸν κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναγκάζωνται, εἴτε δύνανται εἴτε δὲν δύνανται, μερικοὶ γονεῖς νὰ στέλλουν διὰ νὰ προλαμβάνουν ἢ ἀποφεύγουν τὰ ἔκτροπα τὰ ὁποῖα θὰ ἐδημιούργουν τὰ πολὺ ζωηρὰ τέκνα των εἰς τοὺς δρόμους, μὴ μεταβαίνοντα εἰς τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον. Τὸ σχολεῖον αὐτὸ εἶνε εἶδος πρώτης ἀνάγκης διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ διατήρησιν τῆς θρησκευτικο-φυλετικῆς μας ὀντότητος, ἡ δὲ ὕπαρξις τῆς θρησκευτικο-φυλετικῆς μας ὀντότητος θὰ εἶνε πολὺ ἀσθενὴς ὅταν κατ' ἔτος ἀπέχῃ ἓν μέρος τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τὰ κοινοτικά μας σχολεῖα καὶ ἀποξενοῦται τῆς κοινοτικῆς μας ζωῆς. Τὸ ὅτι δὲ διαρρέει κατ' ἔτος ἓν μέρος πτωχῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τὸ θρησκευτικο-φυλετικόν μας σύνολον δὲν εἶνε τὸ μόνον κακόν, διότι τοῦτο γίνεται καὶ ὁλέθριον παράδειγμα καὶ διὰ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα φοιτοῦν εἰς τὰ ἀπογευματινά μας σχολεῖα. Τὰ παιδιὰ αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἰδεολογίας μας διότι εἶνε μικρά, δὲν δυσκολεύονται νὰ θεωρήσουν ὡς εὐεργετικὸν προνόμιον τῶν ἄλλων παιδιῶν τὸ ὅτι αὐτὰ δὲν πηγαίνουν εἰς τὸ ἀπογευματι-

νὸν σχολεῖον καὶ εἶνε ἐλεύθερα νὰ παίζουν εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ πάρκα, ὅπως κάθε παιδὶ ἐπιθυμεῖ, καὶ δυσφοροῦν φοιτῶντα.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους θὰ ἦτο πολὺ μακρὸν νὰ ἀναπτύξωμεν ἐνταῦθα, τὸ κακὸν αὐτὸ πρέπει νὰ σταματήσῃ. Οὔτε ἓν Ἑλληνόπουλον δὲν πρέπει νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι οἱ γονεῖς δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν τὰ δίδακτρα. Φθάνομεν δὲ καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ εἴπωμεν ὅτι οὔτε ἓν Ἑλληνόπουλον δὲν πρέπει νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι οἱ γονεῖς προφασίζονται ὅτι δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν ἔστω καὶ ἂν εἶνε βέβαιον ὅτι δύνανται.

Ἀλλ' ἐνῷ ὅλοι πιστεύομεν ὅτι αὐτὸ εἶνε ὀρθότατον καὶ ἀναγκαιότατον, διερωτώμεθα πῶς θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διορθωθῇ τὸ κακόν.

Βεβαίως εἶνε γνωστόν, ὅτι τὰ Διοικ. Συμβούλια καὶ αἱ Σχολικαὶ Κοινοτικαὶ Ἐπιτροπαὶ καταβάλλουν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν σχολείων των· καὶ θὰ ἦτο μεγάλη ἀπαίτησις νὰ εἴπωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ καταργήσουν τὰ δίδακτρα ἢ νὰ μὴ λάβουν κανὲν ἐξαναγκαστικὸν μέτρον πρὸς εἴσπραξιν τῶν διδάκτρων. Πιστεύομεν ἀπολύτως ὅτι κανεὶς Σύμβουλος οὔτε διδάσκαλος θὰ ἤθελε νὰ διώξῃ ἀπὸ τὸ κοινοτικὸν σχολεῖον τὸ Ἑλληνόπουλον, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δὲν πληρώνει δίδακτρα· ἀλλὰ καταφεύγουν εἰς τὸ σκληρὸν ὅσον καὶ ἐπιζήμιον αὐτὸ μέτρον, νὰ ἀποπέμπουν τὰ μὴ πληρώνοντα παιδιά, πιεζόμενοι φοβερὰ ὑπὸ ἀδηρίτου ἀνάγκης.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ πληρώνωνται τὰ δίδακτρα τῶν ἀπόρων παιδιῶν ἄλλοθεν. Μίαν εὐγενικωτάτην ὑπόδειξιν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐφήρμοσε ἀτομικῶς εὐγενικώτατα, μᾶς ἔδωκε τὴν περασμένην ἑβδομάδα ὁ Πρόεδρος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης κ. Στάθης Τζώρτζης.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ κοινοτικοῦ αὐτοῦ σχολείου, ὁ φιλογενὴς οὗτος ὁμογενὴς ἐδήλωσεν ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν παρευρισκομένων εἰς αὐτάς, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐξ ἰδίων του ἀναλαμβάνει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ πληρώνῃ ὅλα τὰ δίδακτρα τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ κοινοτικοῦ σχολείου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ καὶ τὰ ἔξοδα βιβλίων καὶ γραφικῆς ὕλης, ἀπόρων καὶ εὐπόρων ἀδιαφόρως.

Ὅτι ἡ εὐγενὴς αὐτὴ προσφορὰ εἶνε τὸ κορύφωμα ἐκδηλώσεως θρησκευτικοφυλετικῶν αἰσθημάτων ἐκ μέρους τοῦ ἀξίου παντὸς ἐπαίνου κ. Στάθη Τζώρτζη, μόλις εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ τὸ ἀναφέρωμεν· πιστεύομεν δὲ ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Κοινότητάς μας ὑπάρχει εἷς ἢ καὶ περισσότεροι εὔποροι ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦτο εὔκολον νὰ μιμηθοῦν τὸ ἀριστουργηματικὸν αὐτὸ παράδειγμα καὶ νὰ κάμουν τὴν εὐγενεστάτην αὐτὴν χειρονομίαν. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τοιοῦτος δυνάμενος νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῆς πληρωμῆς τῶν διδάκτρων τῶν ὀλίγων ἀπόρων τουλάχιστον, εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι, ὅταν θελήσουν πέντε-ἓξ εὔποροι μαζὺ καὶ ἡ Φιλ. Ἀδελφότης καὶ αἱ Στοαὶ Ἀχέπας καὶ Γκάπας καὶ οἱ διάφοροι ὑπάρχοντες εἰς πᾶσαν Κοινότητα τοπικοὶ Σύλλογοι, νὰ ἀναλάβουν ἀναλογικῶς τὸ βάρος τῆς πληρωμῆς τῶν διδάκτρων τῶν ἀπόρων Ἑλληνοπαίδων τῆς Κοινότητος καὶ τῶν ἐξόδων τῆς καθημερινῆς μεταβάσεως αὐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἔμενε οὐδὲ ἓν Ἑλληνόπουλον ἔξω τοῦ κοινοτικοῦ σχολείου, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ θὰ ἠσθάνετο καμμία ἀπὸ τὰς ὁμάδας αὐτὰς τὸ ἐν λόγῳ βάρος διότι θὰ ἦτο κατ' ἀναλογίαν ἐλάχιστον εἰς ἑκάστην ἐξ αὐτῶν.

Ἰδοὺ λοιπὸν στάδιον ἐνεργείας καὶ δράσεως τῶν Διοικούντων τὰς ὁμάδας αὐτάς· καὶ εἰς τὴν δρᾶσιν ταύτην, ἴσως ἐπωφελεστέραν πάσης ἄλλης δράσεως αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἔμμεσον ἐνέργειαν, προσπάθειαν καὶ ἐπιτυχίαν ταύτην, καλοῦνται σήμερον οἱ ὁμογενεῖς μας καὶ ὁ Κλῆρος.

Ἔστω σύνθημα δι' ὅλους «Κανένα Ἑλληνόπουλο ἔξω ἀπὸ τὰ Κοινοτικὰ σχολεῖα» καὶ ἐνθαρρυντικὸν ὑπόδειγμα τὸ εὐγενέστατον καὶ φιλογενέστατον παράδειγμα τοῦ κ. Στάθη Τζώρτζη.

Διαδόσατε τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ». Συστήσατε καὶ εἰς τοὺς φίλους σας νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταί του. Ὡρίσαμεν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον δολλ. 2.00 διὰ νὰ γίνῃ κτῆμα ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων οἰκογενειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εἶνε ἡ ὑγιεινοτέρα πνευματικὴ τροφὴ πάσης ἡλικίας.

THE ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive, Astoria, New York

ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΑΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Ἱερατ. Προϊστάμενοι, Ἱεροψάλται, καὶ Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ὅπως μᾶς ἀποστέλλουν φωτογραφίας τῆς Χορῳδίας τῶν Ἐκκλησιῶν των πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ». Πρέπει ὅμως νὰ εἶνε καθαρὰ φωτογραφία καὶ εἰς σχῆμα ἀνάλογον τῆς εἰκόνος τοῦ ἐξωφύλλου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διὰ τοῦ παρόντος φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ εὐσεβῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅτι οὐδὲν ἱερὸν ἵδρυμα τοῦ Πατριαρχείου τούτου ὑφίσταται ἐν Ἀμερικῇ, οὐδ' ἀναγνωρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς τοιοῦτον, τὰ δὲ ὡς Μετόχια καὶ Ἐκκλησίαι τοῦ Παναγίου Τάφου φερόμενα καὶ λειτουργοῦντα οὐδεμίαν πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔχουσι σχέσιν καὶ συνάφειαν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ απλζ Ἰουνίου θ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

+ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ,

Ἀριθμ. Πρωτ.
512

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητῷ Ἡμῖν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος κυρ. Ἀθηναγόρᾳ, χαίρειν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Θεῷ.

Ἀδελφικῇ ἀγάπῃ δεξάμενοι ἐπιστασίᾳ τῇ δεούσῃ ἀνέγνωμεν τὴν ἀπὸ 21(ν.ἡ.) μηνὸς παρελθόντος Μαΐου ἐπιστολήν τῆς Ὑμετέρας Ἀγαπητῆς Σεβασμιότητος, δυσαρέστως δὲ διετέθημεν ἐπὶ τῇ συνεχιζομένῃ ἐκμεταλλεύσει τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἀλλαχοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ δ' Ἡμῶν ὅπως τεθῇ ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην καὶ τὸν διασυρμὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ Παναγίου Τάφου βεβαιοῦμεν τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1933 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 918 ἐπιστολῆς τοῦ Τοποτηρητοῦ, ἀγαπητοῦ δ' ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Πτολεμαΐδος Κελαδίωνος πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἀγάπην ἀποσταλεῖσαν ἐν προκειμένῳ, ἐσωκλείομεν δ' ὧδε καὶ σχετικὸν τῇ ὑποδείξει αὐτῆς γενόμενον ἀνακοινωθὲν, οὗ δύναται ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης ποιήσασθαι τελεσφόρον χρῆσιν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς κρίσιν καὶ ἀρέσκειαν.

Αἰτούμενοι δ' αὐτῆς τὰ ἔτη παρὰ Κυρίου ὡς πλεῖστα, εἰρηνικὰ καὶ σωτήρια διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ απλζ Ἰουνίου θ.

Τῆς Ὑμετέρας Περισκουβάστου Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Θεόδωρος Βιτάλης

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Η ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐνέχει τόσην σημασίαν ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπελθοῦσα ἀποκατάστασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀπὸ ἀπόψεως Ὀρθοδόξου, ὥστε νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἀξίζει νὰ ἀπασχολήσωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ἀναγνώστας μὲ τὰ λαβόντα χώραν ἐν Φαναρίῳ, ὡς δημοσιεύονται ἐν τῷ Περιοδικῷ «Ὀρθοδοξία» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Διὸ καὶ παραλαμβάνομεν αὐτολεξεὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἔτους τούτου τὰ ἑξῆς:

Ἐν ἐκτιμήσει βαθείᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν καθόλου ἀναγκῶν τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθοδόξου Πληρώματος, ἡ Ἐκκλησία μελετήσασα τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ σχετικὴν εὐχὴν καὶ αἴτησιν τῶν ἁρμοδίων τῆς χώρας ταύτης παραγόντων, πολιτικῶν τε καὶ κοινωνικῶν, κατηύθυνε τὴν σκέψιν αὐτῆς εἰς ριζικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀπὸ καιροῦ ἐκκρεμοῦντος ἐν Ἀλβανίᾳ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος δι' εὐλογίας καὶ ἀναδείξεως τῆς ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχιακῆς περιοχῆς εἰς ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, μετὰ προηγουμένην προεξασφάλισιν πρὸς εὐόδωσιν μιᾶς καλῆς διοργανώσεως τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς καὶ πρὸς ἐλευθέραν λειτουργίαν καὶ ὕπαρξιν αὐτῆς.

Καὶ πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ καὶ Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου, ἐνεργοῦσα κατὰ πληρεξουσιότητα ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἐπίσημοι πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, ὅ τε δηλ. Θεοφ. Ἐπίσκοπος Συνάδων κ. Χριστόφορος καὶ ὁ Ἐντιμ. κ. Ἰωσὴφ Κέδης, πρ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ διατυπώσαντες ὁριστικῶς ἐν ἄρθροις καὶ ἐν συνόλῳ τὸ κείμενον τῆς ἤδη ἐν τῇ οὐσίᾳ προεγκριθείσης ἀμφοτέρων «Συμφωνίας», ὑπέγραψαν αὐτήν, καθορίζουσαν σὺν ἄλλοις, ὅτι ἡ Ἀλβανικὴ Πολιτεία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν συγκροτηθησομένην Αὐτοκέφαλον Ὀρθ. Ἐκκλησίαν τῆς χώρας αὐτῆς πλήρη αὐτοτέλειαν καὶ ἐλευθερίαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς ζωῆς, ἧς ἓν στοιχεῖον εἶναι καὶ ἡ ἵδρυσις μορφωτικῶν θρησκευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ἱερατικῶν σχολῶν.

Τῇ ὑπογραφῇ τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας ἐπηκολούθησε Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀπόφασις μετονομάσασα τὴν μὲν Μητρόπολιν Δυρραχίου εἰς Μητρόπολιν Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου, τὰς δὲ Μητροπόλεις Κορυτσᾶς καὶ Βελεγράδων εἰς Ἐπισκοπὰς Κορυτσᾶς καὶ Βερατίου-Αὐλῶνος-Κανίνης, καὶ ἀναδείξασα εἰς ἰδιαιτέραν ὁμώνυμον Ἐπισκοπὴν τὸ τμῆμα Ἀργυροκάστρου μετ' ἀπόσπασιν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως. Πρὸς πλήρωσιν δὲ τῶν οὕτως ὡς ἄνω διοργανωθεισῶν καὶ χηρευουσῶν Ἐπαρχιῶν, μετὰ πρόβλησιν ὑποψηφίων πρὸς τῷ Θεοφ. Ἐπισκόπῳ Συνάδων καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτόν: Ὁσιολ. Λαυριώτου Εὐλογίου Κουρίλα, χειροτονηθέντος ἐν τῷ μεταξὺ (1 καὶ 3 Ἀπριλίου) εἰς Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον ἐν τῷ Πατρ. Ναῷ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μ. Χριστουπόλεως κ. Μελετίου—καὶ τοῦ Ὁσιολ. κ. Παντελεήμονος Κοτόκου—χειροτονηθέντος ὡσαύτως εἰς Διάκονον μὲν τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (2 Ἀπριλίου) ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Χάλκῃ ὑπὸ τοῦ σχολάρχου τῆς Ἱ. Θεολ. Σχολῆς Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανοῦ, εἰς Πρεσβύτερον δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (4 Ἀπριλίου) ἐν τῷ ἐν Μακροχωρίῳ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίου Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ—ἐξελέγησαν διὰ κανονικῶν Συνοδικῶν ψήφων: Μητροπολίτης Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Συνάδων κ. Χριστόφορος, Ἐπίσκοπος Κορυτσᾶς ὁ Ὁσιολογ. κ. Εὐλόγιος Κουρίλας καὶ Ἐπίσκοπος Ἀργυροκάστρου ὁ Ὁσιολογ. κ. Παντελεήμων Κοτόκος. Ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τῶν δύο τελευταίων ἐγένετο τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν (11 Ἀπριλίου), ἐν μέσῳ ἀπείρου εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος καὶ μετὰ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις ἀπὸ μέρους χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων καταλλήλους τῇ περιστάσει, καὶ δὴ τοῦ μὲν ἐψηφισμένου Κορυτσᾶς Εὐλογίου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ὑπὸ τῶν Σεβ. Μ)τῶν Χριστουπόλεως, Λαοδικείας καὶ Αἴνου, τοῦ δὲ ἐψηφισμένου Ἀργυροκάστρου Παντελεήμονος ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Ἱ. Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πριγκηπονήσων, Θεοδωρουπόλεως καὶ Φιλαδελφείας.

Τῇ 12ῃ τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ποιησαμένη ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκληθείσης Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου μακρὰν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐκήρυξε καὶ ηὐλόγησε, συνεπευλογούσης καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης καὶ τὴν ἀνεξάρτητον διοργάνωσιν αὐτῆς ὑπὸ Ἱ. Σύνοδον, ἔχουσαν πρόεδρον τὸν κατὰ καιροὺς «Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας», τὴν κατάταξιν αὐτῆς μεταξὺ τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐρχομένης οὕτω μετὰ τὴν τῆς Πολωνίας, καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Μητροπολίτου Τυράννων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Τυράννων καὶ πάσης Ἀλβανίας.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Δὲν θὰ ἦτο πολύ, ἂν ἐλέγομεν, ὅτι διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπὸ ἑξαετίας περίπου πρὸς συγκράτησιν καὶ ἀνάδειξιν τῶν Κοινοτήτων αὐτῆς, ἡ κατάστασις, μὲ τὴν τρομερὰν κρίσιν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐσώθη, καὶ αἱ Κοινότητες δοκιμάζουν τώρα τὴν ψυχικὴν ἀγαλλίασιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διαφυγόντες βέβαιον θάνατον, χαίρονται τὴν ζωήν.

Ἂν μάλιστα τὰ μέτρα ταῦτα ἐφηρμόζοντο πανταχοῦ μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ δὲν παρετηρεῖτο ἐνιαχοῦ ἀδιαφορία, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀντίδρασις, σήμερον αἱ Κοινότητες θὰ ἦσαν ἴσως πᾶσαι ἀπηλλαγμέναι ἀπὸ τὰ οἰκονομικά των βάρη ἐξ ὑποθηκῶν καὶ ἄλλων χρεῶν.

Καὶ ὁμολογουμένως:

Ἂν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας διενηργεῖτο καταγραφὴ πάντων τῶν Χριστιανῶν των, ὡς ὑπεδείχθη παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς,

Ἂν παρ' ὅλων τῶν κοινοτικῶν παραγόντων ἐκαλλιεργεῖτο συστηματικώτερον ἡ λεγομένη κοινοτικὴ συνείδησις, κατὰ τὴν ὁποίαν πάντες οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀπὸ 21 ἔτους καὶ ἄνω εἶναι ὑποχρεωτικῶς μέλη ἐνεργὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει ζωήν των,

Ἂν αἱ Κοινότητες ἐσέβοντο ἀκόμη περισσότερον τὰ σύνορα ἡ μία τῆς ἄλλης καὶ μεγαλειτέρα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἱερέων ἀνεπτύσσετο συνεργασία, ὥστε καμμία νὰ μὴ

καταδέχηται νὰ τελῇ μυστήρια εἰς Χριστιανοὺς οἱ ὁποῖοι ὑπάγονται μέσα εἰς τὰ σύνορα ἄλλης Κοινότητος,

Ἂν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας συνετάσσοντο κατ' ἔτος προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς καὶ οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἔτους ἐξηλέγχοντο ἀπὸ Δημοσίους Λογιστάς, ὡς ὑπεδείχθη εἰς αὐτὰς πολλάκις ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπήν,

Ἂν εἰς ἁπάσας τὰς Κοινότητας ἐβασίλευε διαρκῶς εἰρήνη, ἀδελφικὴ δὲ συνεργασία μεταξὺ Ἱερέων καὶ Διοικητικῶν Συμβουλίων,

Ἂν ἐτηρεῖτο πανταχοῦ δικαιοσύνη πρὸς πάντας καὶ ἰσότης, πάντες δὲ οἱ δυνάμενοι νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Κοινότητα ἐχρησιμοποιοῦντο,

Ἂν κατεβάλλοντο εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τακτικώτερον τὰ καθωρισμένα δικαιώματα αὐτῆς, ὥστε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ ἦτο εἰς θέσιν καὶ ὑλικῶς νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς Κοινότητας αὐτῆς εἰς ἀμέσους ἀνάγκας.

Δὲν θὰ ὑπῆρχον πλέον κοινοτικὰ χρέη καὶ ὑποθῆκαι, οὔτε ἡ καθημερινὴ ἀγωνία τῶν διοικούντων τὰς Κοινότητας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων αὐτῶν ὑποχρεώσεων καὶ ὀφειλῶν.

Παρὰ ταῦτα ὁμολογοῦμεν καὶ διακηρύττομεν, ὅτι οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς διεξαγαγόντες σκληροὺς ἀγῶνας, ἔδρεψαν ἐν πολλοῖς θριάμβους, ἀναδειχθέντες εἰς διπλοῦς ἥρωας, ὡς ἔχοντες καὶ τὰ ἀτομικὰ αὐτῶν προβλήματα καὶ τὰς ἀνησυχίας.

Διὰ τοῦτο καὶ νομίζομεν, ὅτι ἰδαιτέρα ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη πρὸς πάντας ἐκείνους, οἵτινες μὲ τὴν σκέψιν των, τὸ αἴσθημα, τὰς ἐνεργείας των καὶ τὸν ὀβολόν των συνετέλεσαν εἰς τὴν διάσωσιν τῶν Κοινοτικῶν ἡμῶν Ἱδρυμάτων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν οἰκονομικὴν καταιγίδα, παρέχοντες τὴν βάσιμον ἐλπίδα περὶ μέλλοντος καλλιτέρου.

Ἀλλὰ τὸ μέλλον τοῦτο πρέπει νὰ ἁπλωθῇ καὶ εἰς τὰς Κοινότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι διατελοῦν ἀκόμη ὑπὸ τὸν ἐφιάλτην τῶν ὑποθηκῶν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὑποθηκῶν τῶν Κοινοτήτων δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐγκύκλιον, τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέλυσεν ἐσχάτως πρὸς τὰς Κοινότητας αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀκόμη ὑποθήκην.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Τῇ 8ῃ Ἰουλίου, 1937.

Εὐλαβέστατον Ἱερατικὸν Προϊστάμενον
καὶ ἐντιμότατον Διοικητικὸν Συμβούλιον

τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος....

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν κοινοτικῶν χρεῶν, τὴν ὁποίαν κατήρτισεν ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ἡ ὑμετέρα ἀγαπητὴ Κοινότης ἔχει ἀκόμη ὑποθήκην ἐκ Δολλ.....

Χωρὶς νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθόν, διότι οὐδὲν ὠφελεῖ, νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ ἀπαλλαγῆτε τοῦ χρέους τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθῶς βάρος ὑλικὸν καὶ ψυχικόν.

Περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν ἐν γένει χρεῶν τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν εἴχομεν ἐπανειλημμένως δώσει ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις.

Συνεπείᾳ τούτων πολλαὶ Κοινότητες κατώρθωσαν νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τὰ βάρη των ὁλοσχερῶς, ὡς θὰ ἀνεγνώσατε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Τύπῳ. Ἄλλαι ἐπέτυχον νὰ ὑποβιβάσωσι κατὰ πολὺ κεφάλαια καὶ τόκους. Πιστεύομεν ὅτι καὶ ὑμεῖς ἠγωνίσθητε τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ Κοινότητι ὑμῶν θὰ ἦτο δυσκολωτέρα, ὥστε παρ' ὅλας τὰς γενναίας ὑμῶν προσπαθείας νὰ μὴ δοκιμάσητε μέχρι σήμερον τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ χαρὰν τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας.

Διὸ καὶ τόσον πρὸς τὰς ἐκ τῶν χρεῶν των ἀπαλλαγείσας Κοινότητας ὅσον καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐκφράζομεν θερμὰ συγχαρητήρια μετ' εὐγνωμοσύνης βαθείας, διότι ἠδυνήθητε νὰ ἐξέλθητε σῶοι ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ κατακλυσμοῦ, ὅστις τόσον πολὺ ἐδοκίμασε τὴν χώραν ταύτην καὶ τὴν ὁμογένειαν ἡμῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ἀγαπητοί, δύνασθε νὰ αἰσθανθῆτε τὸ πλήρωμα τῆς χαρᾶς ταύτης. Ὅ,τι δὲν ἔγινε χθὲς δύναται νὰ γίνῃ σήμερον, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὔριον.

Διαπραγματευθέντες μὲ Τραπέζας, Ὀργανώσεις καὶ ἄτομα τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως πολλῶν κοινοτικῶν ὑποθηκῶν, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ εὐκαιρία δὲν ἐξέλιπεν ἀκόμη. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ σήμερον δυνάμεθα νὰ ἀναλάβωμεν τὴν προσπάθειαν ταύτην μὲ ἀποτελέσματα ἐπωφελῆ διὰ τὴν Κοινότητα ὑμῶν.

Εἶναι ὅθεν ἀνάγκη νὰ ἐπιχειρήσητε ἐκ νέου τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρεῶν τῆς Κοινότητος ὑμῶν μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν τοὺς Ἕλληνας γενναιότητα καὶ αἰσιοδοξίαν.

Τὰ χρέη καθιστῶσι τὸ ἄτομον καὶ τὴν Ὁμογένειαν δούλους αὐτῶν καὶ αἰχμαλώτους, κατὰ τὸν Θουκυδίδην: Δὲν ἐπιτρέπουν κίνησιν ἐλευθέραν. Ἀποπνίγουσι τὴν ἄνθησιν τῆς χαρᾶς, ἥτις ἀναβλύζει ἀπὸ τὸ συναίσθημα τῆς ἰδιοκτησίας. Καὶ τὸ συναίσθημα τοῦτο εἶναι τὸ ἰσχυρότερον τονωτικὸν πρὸς ἀνάπτυξιν αἰσιοδοξίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ, στοιχείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως γράψητε ἡμῖν ποῦ εὑρίσκεται τὸ ζήτημα τῆς ὑποθήκης ὑμῶν καὶ ποίας ἐνεργείας καταβάλλετε σήμερον πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐξ αὐτῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἁγίου Φραγκίσκου κύριος Κάλλιστος καὶ ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ παράσχωμεν ὑμῖν πᾶσαν συνεργασίαν, ἐρχόμενοι καὶ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κοινότητα, πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας. Ἐὰν αὔριον ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων αὐξηθῇ, δὲν θὰ ἔχητε τὰς σημερινὰς εὐκολίας.

Μὲ Κοινότητα δὲ ἀπηλλαγμένην τῶν χρεῶν, θὰ εἶσθε ἀπερίσπαστοι νὰ χωρήσητε ἀσφαλέστερον εἰς τὸν ἔργον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸ παντὸς ζωὴ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀναμένοντες ἀπάντησιν ὑμῶν, εὐχόμεθα τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, ἵνα διοικῆτε εὐδοκίμως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ θέλημα Αὐτοῦ, ὅπερ εἶναι νὰ διατηρηθῇ διὰ παντὸς καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.

Μετ' εὐχῶν πολλῶν καὶ ἀγάπης

† Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν ἔχουν παράπονον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ Περιοδικοῦ, ὅσοι ἔχουν πληρώσει τὴν συνδρομήν των καὶ δὲν τὸ λαμβάνουν, ὅσοι ἀλλάζουν τὴν διεύθυνσιν, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Γραμματείαν τοῦ Περιοδικοῦ πρὸς τακτοποίησιν πάσης ὑποθέσεως σχετικῆς πρὸς τὸ Περιοδικὸν τοῦτο. Ὅλοι θὰ λαμβάνουν τὰς δεούσας πληροφορίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντα Γραμματέα τοῦ Περιοδικοῦ Διάκονον Θεοδώρητον Κοκκινάκην.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΦΩΣ

ΑΙΣΘΗΤΗ γίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνάγκη ὅπως ἐνισχυθῶσι, πάσῃ θυσίᾳ, αἱ Ἱερατικαὶ Σχολαὶ καὶ ἱδρυθῶσι νέαι τοιαῦται οὕτως ὥστε ἑκάστη περιφέρεια νὰ ἔχῃ τὴν ἰδικήν της Ἱερατικὴν Σχολὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ μαθητὰς ἀπὸ τὰς γύρω ἐπαρχίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὰς Σχολὰς ἐκείνας, ἐξερχόμενοι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν κοινωνίαν θὰ χρησιμοποιῶνται εἰς τὰς ἰδίας περιφερείας καὶ θὰ γνωρίζωσι καλῶς τὰς συνθήκας τοῦ ποιμνίου των ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ θὰ προέρχωνται. Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ὁ ὁποῖος σήμερον, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς προόδου, θὰ ἠρνεῖτο τὸ γεγονὸς ὅτι ἰδιαίτατα ὁ κλῆρος, ὁ προωρισμένος νὰ ποδηγετῇ, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε τελείως κατηρτισμένος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς. Καὶ ἐὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα χρειάζωνται πολλαὶ Ἱερατικαὶ Σχολαὶ κατὰ περιφερείας, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ προτείνῃ ὅτι ἐδῶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν πρὸ πολλοῦ ἱδρύσει μίαν Ἱερατικὴν Σχολὴν διὰ νὰ προπαρασκευάζῃ, ἐπιτοπίως, τοὺς ἐφημερίους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὸ μέλλον τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, συμπληρώσουν Θεολογικὰς σπουδὰς καὶ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Κωνσταντινοπόλει. Πᾶσα προσπάθεια πρὸς τοιαύτην κατεύθυνσιν εἶνε ἀξία πάσης ὑποστηρίξεως. Φανταζόμεθα δὲ ὅτι ἐπειδὴ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ μίαν τοιαύτην εὐχάριστον κίνησιν, οὐδεμία ἀντίπραξις θὰ γίνῃ, ἀλλ' ὅτι τοὐναντίον ἡ συνεργασία ὅλων θὰ δοθῇ ἀμέριστος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐπιφυλάξεως.

—:—

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ὁ ἐν Λονδίνῳ φιλοξενηθεὶς πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστραλίας κ. Ἰωσὴφ Λάϊονς, εὐκαιρίας παρουσιασθείσης, εἶπε πολλὰ τὰ καλὰ περὶ τῶν Ὁμογενῶν οἱ ὁποῖοι μετηνάστευσαν καὶ κατοικοῦν ἐν τῇ ἀπομεμακρυσμένῃ ἐκείνῃ Ἠπείρῳ. Μὲ εὐχαρίστησιν ἀνέφερεν ὁ ἐν λόγῳ Πρωθυπουργὸς ὅτι, «ἐγνώριζε πολλοὺς Ὁμογενεῖς ἐν Αὐστραλίᾳ, ὅτι μετὰ πλείστων ἐξ αὐτῶν συνεδέετο διὰ προσωπικῆς φιλίας καὶ ὅτι οἱ Ὁμογενεῖς τῆς Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας εἶνε στοιχεῖον προόδου, ἥσυχον καὶ φιλόνομον». Αἱ πολὺ ἐνθαρρυντικαὶ ἐπίσημοι δηλώσεις τοῦ Αὐστραλοῦ Πρωθυπουργοῦ δὲν δύνανται παρὰ νὰ χαροποιήσουν ὅλους ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ καλὸν ὄνομα τῶν ὁμογενῶν. Ὁμολογουμένως προσφέρουν μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν καθόλου ὁμογένειαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, ζῶντες μακράν, προσπαθοῦν νὰ ζήσουν βίον ἁγνὸν καὶ τίμιον. Διότι «κρεῖσσον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς». Οἱ ὁμογενεῖς τῆς Αὐστραλίας, ἑπομένως, ἀφήνοντες «ὄνομα καλὸν» προσφέρουν τὰς θετικωτέρας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν των καὶ γενικώτερον, εἰς τὴν Ὁμογένειαν. Αἱ εὐκαιρίαι ὅλαι θὰ εἶναι ἰδικαί των καὶ θὰ δημιουργοῦν, ἐξ ἄλλου, τὰς γενεὰς τῆς Διασπορᾶς ἃς κρατήσουν ὑψηλὰ τὸ καλόν των ὄνομα.

—:—

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος ἔχομεν ἀνάγκην σήμερον τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος. Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίζωμεν πολλά, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταρτιζώμεθα δραστήριοι, ἀφωσιωμένοι, συνεπεῖς εἰς τὸν λόγον μας καὶ ἱκανοὶ νὰ ὑπερνικήσωμεν κάθε ἐμπόδιον τῆς ζωῆς. Καὶ διὰ νὰ συνειθίσωμεν τὴν ζωήν μας νὰ ὑπερνικᾷ τὰ διάφορα ἠθικὰ ἐμπόδια τοῦ βίου, πρέπει νὰ τὴν ἐξασκήσωμεν εἰς τὸ νὰ ὑπερνικᾷ τὰ διάφορα ὑλικὰ ἐμπόδια. Μεταξὺ ἄλλων, ὁ προσκοπισμὸς διδάσκει καὶ παροτρύνει νὰ εὕρωμεν ἕνα τρόπον νὰ παρακάμψωμεν τὰ ἐμπόδια. Δι' αὐτὸ δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συγχαρῶμεν ἀνεπιφυλάκτως τοὺς ἐνθουσιώδεις ἐκείνους φίλους καὶ συναγωνιστὰς οἱ ὁποῖοι, ἀπό τινος καταβάλλουν, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, μεγίστας προσπαθείας διὰ ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς προσκοπικῆς κινήσεως. Καὶ οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐπιτυχίας των, διότι εἶνε πολὺ γνωστὸς ὁ ζῆλός των καὶ ἡ θερμουργός των μέχρι σήμερον δρᾶσις. Τὸ μέχρι σήμερον θαυμάσιον παρελθόν των ἐγγυᾶται πλήρως περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὡραίου καὶ εὐγενικοῦ των ἔργου. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες γονεῖς οἱ ὁποῖοι θὰ παραδώσουν τὰ ἄρρενα τέκνα των κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνας εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοὺς Ἀρχηγοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς Ὁμάδος, θὰ παρατηρήσουν ὡρισμένως μεγάλην καὶ θαυμασίαν μεταβολὴν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν τέκνων των. Ἂς ἐπωφεληθῶσι μιᾶς καλῆς εὐκαιρίας οἱ Ἕλληνες γονεῖς τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης καὶ τῶν περιχώρων.

—:—

ΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΩΤΑΤΑ ἑορτάζονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπετηρίδες εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας, καὶ λόγοι, ὑψίστου περιεχομένου, ἐκφωνοῦνται ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος αὐτοῦ. Καὶ εἶνε καθῆκον ἀπαραίτητον καὶ τῶν Ὁμογενῶν νὰ λαμβάνουν καὶ αὐτοὶ μέρος εἰς τὰς ἐπετηρίδας αὐτὰς διὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Σωματείων των, οὕτως ὥστε νὰ ἐκδηλοῦται ἀμέριστος ἡ χαρὰ αὐτῶν. Οἱ Ὁμογενεῖς οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται, ἄλλως τε, ὡς πάντοτε ἐνθουσιώδεις, ἔχουν πολλά, πλεῖστα ὅσα, νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκδηλώσεώς των. Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον λαόν, οἱ συμπολῖταί μας Ἀμερικανοὶ γνωρίζουν νὰ ἐκτιμοῦν τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις καὶ νὰ μὴ λησμονοῦν μάλιστα καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐπιδείξεις ἑνὸς λαοῦ καταγομένου «ἀπὸ ἥρωας καὶ ἡμιθέους». Εἰς τὰς παρελάσεις αὐτάς, εἰς τὰς εὐγενεῖς κινήσεις, εἰς τὰς σχετικὰς συγκεντρώσεις, τὰ Σωματεῖά μας, αἱ Κοινότητές μας, τὰ Σχολεῖά μας, μετὰ τῶν Λαβάρων των ἃς λαμβάνουν πάντοτε μέρος, ἐὰν θέλουν νὰ προσφέρουν θετικὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τοὺς ἑαυτούς των καὶ εἰς τὰς Ὀργανώσεις των καί, γενικώτερον εἰς ὅλην τὴν ἁπανταχοῦ ὁμογένειαν. Ἂς μὴ γίνῃ οὐδεμία παράλειψις εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ο ΑΜΒΩΝ

Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Καββάδα,
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀμερικῆς

«Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι ὅλως τῷ πονηρῷ».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς Νέας Διαθήκης ἡ ὁποία λέγεται ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία, μολονότι κατατάσσεται σ' αὐτὴν χωριστὰ ἀπὸ τὸ περὶ φόνου καὶ ὀργῆς ἄρθρον, ὅμως εἶνε μιὰ φυσικὴ συνέχειά του.

Ἡ κεντρικὴ ἰδέα εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ σχετικὰ ἄρθρα εἶνε τὸ νὰ τεθῇ ἡ ἀγάπη ὡς ἡ κυριωτέρα καὶ ἡ μόνη κατάλληλη βάσις τῶν κοινωνικῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων μεταξύ των.

Εἶχεν εἰπῇ ὁ Σωτὴρ προηγουμένως, νὰ ξερριζωθῇ ὄχι μόνον ἡ κατάρα τοῦ ἐγκλήματος τοῦ φόνου ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία, ἀλλὰ καὶ τὸ κάθε τι, ποὺ γίνεται αἰτία νὰ μισοῦνται οἱ ἄνθρωποι, κάθε τι, ποὺ προσβάλλει τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου, κάθε τι, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνεται πρόσκομμα εἰς τὴν κανονικωτάτην λειτουργίαν τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς. Καὶ προσέθεσε ὅτι κι' ἐκεινος, ποὺ ὀργίζεται ἁπλῶς, χωρὶς ἠθικοὺς λόγους, ἐναντίον οἱουδήποτε καὶ μὲ τὴν ὀργήν του θέτει τὸν ἑαυτόν του ἀντιμέτωπον πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ θέτει τὸν ἑαυτόν του σὲ μιὰ ἐχθρικὴ ψυχικὴ διάθεσι ἐναντίον ὁποιουδήποτε ἄλλου ἀνθρώπου, εἶνε ἀνάξιος νὰ περιλαμβάνεται στὰ σύνορα τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας κι' εἶνε κατάλληλος μόνο γιὰ τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Κι' ἀπ' αὐτὰ ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶνε μακάριοι, τρισευτυχισμένοι οἱ πραεῖς, ποὺ μὲ τὴν ἡμερότητά τους, πραότητά τους, εὐγένειά τους, καλωσύνη τους, διαλλακτικότητά τους, ἀφοπλίζουν τοὺς ὀργίλους καὶ διεστραμμένους χαρακτῆρας· αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν γῆν. Δὲν λέγει ὅτι γιὰ τὴν πραότητά τους θὰ τοὺς ἀνταμείψῃ μόνον ὁ Θεὸς εἰς τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν, λέγει, ὅτι αὐτοὶ τὴν ἀνταμοιβή τους τὴν ἔχουν καὶ στὴν ζωὴν ταύτην ἀπ' αὐτὴν τὴν πραότητά τους. Ἡ εὐγενεικιά αὐτὴ καὶ ἀδελφικὴ συμπεριφορά τους πρὸς τοὺς συνανθρώπους των δίνει τέτοια ψυχικὴ ἱκανοποίησι, τέτοια συνειδιακὴ γαλήνη, ποὺ ἀξίζει σᾶν τὴν κληρονομία ὅλης τῆς γῆς μὲ ὅλα τ' ἀγαθά της.

Ἐὰν ἕνας πρᾶος δὲν αἰσθάνεται πράγματι μέσα του μιὰ τέτοια ψυχικὴ ἱκανοποίησι καὶ συνειδιακὴ γαλήνη, τότε δὲν εἶνε ἀλήθεια πρᾶος· ἡ πραότης του, ἡ ὑποχωρητικότης , ἡ εὐγένειά του εἶνε ψεύτικη, προέρχεται ἀπὸ διάφορα ἐλατήρια χωρὶς ἀξία· ἀπὸ δειλία ἢ συμφέρο, ἢ ὑποκρισία, ἢ καραδοκία καὶ ὑστεροβουλία.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ ἔρχεται ἡ ἀντίρρησις ἐκ μέρους τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἀνθρώπου: Καλὰ νὰ μὴ φονεύσω, νὰ μὴ ὀργισθῶ, νὰ μὴν ὑβρίσω, ἀλλὰ ὅταν ἔρχεται ὁ ἄλλος καὶ μὲ τὲς πράξεις του καὶ μὲ τὰ προσβλητικά του λόγια, μὲ τὴν αὐθαιρεσία του καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδικία του, δὲν σέβεται τὸ ἄτομό μου, τὴν κοινωνική μου θέσι καὶ μὲ ἐξαναγκάζει νὰ ἐρεθισθῶ καὶ νὰ ἐξοργισθῶ ἐναντίον του;

Στὴν φυσικὴν αὐτὴν ἀντίρρησιν, ποὺ τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ ἀνθρώπου προβάλλει, ἔρχονται ὡς ἀπάντησις τὰ θεῖα λόγια τοῦ Σωτῆρος:

α'. «Ἀλλ' ὅστις σὲ ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.

β'. Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ

γ'. Ὅστις σὲ ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.»

Ἐὰν θελήσουμε νὰ διακρίνουμε τὰ τρία αὐτὰ παραγγέλματα θὰ ἴδουμε ὅτι καθένα του εἶνε σχετικὸ μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πλειὸ μεγάλα ἢ πλειὸ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζῇ καὶ νὰ μὴ τοῦ ζημιώνῃ κανεὶς τὴν ζωήν του, τὸ σῶμά του, εἴτε μὲ φονικὸν ὅπλον, εἴτε μὲ κτύπημα, εἴτε μὲ δηλητήριον, εἴτε ἄλλως πως.

Τὸ δεύτερον ἀφορᾷ τὸ στοιχειῶδες δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ὅταν αὕτη δὲν φέρνῃ πρόσκομμα εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ κάποιαν ἰδιοκτησίαν, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ τοῦ τὴν ἁρπάζῃ ἄλλος αὐθαίρετα.

Τὸ τρίτον ἀφορᾷ στὸ μεγάλο δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἄλλου, ὅταν αὕτη δὲν περιορίζῃ καὶ δὲν καταπατῇ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων· κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀγγαρεύσῃ τὸν ἄλλον ἐναντίον τῆς θελήσεώς του.

Δὲν ὑπάρχει εὐνομούμενον κράτος στὸν κόσμον, ποὺ νὰ μὴ προστατεύῃ τὰ τρία αὐτὰ στοιχειώδη δικαιώματα.

Κι' ἀπάνω στὴν ἱερότητα τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἔγινε στὴν Ἀμερικὴν ὁ μεγάλος ἀπελευθερωτικὸς τῶν μαύρων πόλεμος.

Ἀλλὰ πέρνοντας ὁ Σωτὴρ Χριστὸς αὐτὰ τὰ τρία στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα, ποὺ ἀνήκουν τὸ ἴδιο σὲ κάθε ἄνθρωπον πλούσιον ἢ φτωχὸν ἀδιάφορο, δικαιώματα καθολοκληρίαν ἀναφαίρετα, λέγει ὁ Ἰησοῦς στὸ ἄτομο: Κι' αὐτὰ τὰ πολυτιμότερά σου τ' ἀναφαίρετα δικαιώματά σου θυσίασέ τα, ἐκεῖ πάνω στὸν εὐγενικὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη σου νὰ γίνῃ πολὺ πειὸ μεγάλη, πολὺ πλειὸ πλατειὰ ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινο δικαίωμά σου.

«Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη στὴ νομοθεσία τοῦ Μωϋσέως ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.» Εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἐξόδου καὶ εἰς τὸ Δευτερονόμιον λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀδικούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀδικοῦντος μὲ ὅμοια ζημία· σοῦβγαλε τὸ μάτι νὰ βγῇ καὶ τὸ δικό του· σοῦσπασε ἕνα δόντι νὰ σπάσῃ κι' ἕνα δικό του· σοῦ χάλασε ἕνα χέρι νὰ χαλάσῃ καὶ ἕνα δικό του· πόδι σου καὶ πόδι του, καύσιμον ἀντὶ καυσίματος, πληγὴν ἀντὶ πληγῆς, κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος.

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι ὅλως τῷ πονηρῷ.»

Ἔτσι παραγγέλλει ὁ Χριστός.

Γιατὶ μὲ τὸ νὰ ἀνταποδώσῃς τὸ κακὸ ποὺ σοῦκαμε ὁ ἄλλος ἔχεις καμμιὰ οὐσιαστικὴ ὠφέλεια; καλυτερεύεις ἔτσι

τὲς σχέσεις σου κοινωνικῶς ἢ ἀτομικῶς μὲ τὸ ἄτομο ποὺ σ' ἔβλαψε; Τοὐναντίον.

Ζητῶντας σὺ τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κακοῦ σ' ἐκεῖνον, ποὺ σοῦκαμε ἀπὸ ἐχθρότητα κάποιο κακό, θὰ τὸν κάμῃς δύο φορὲς ἐχθρόν. Ὁ νόμος σοῦ δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ἱκανοποιήσῃς τὴν ἐκδίκησί σου τιμωρῶντας ἐκεῖνον, ποὺ σ' ἔβλαψε· ἀλλ' οὔτε ὁ νόμος αὐτὸς οὔτε κανεὶς ἄλλος νόμος ὅσο αὐστηρὸς κι' ἂν εἶνε μπορεῖ νὰ προλάβῃ ἕνα σωρὸ ἄλλα κακὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ἱκανὴ νὰ σοῦ προξενήσῃ ἡ ἐχθρότης τοῦ ἐχθροῦ σου ὅταν ζητήσῃ κι' αὐτὸς ἀντίποινα.

Ἔτσι, ζητῶντας τὴν τιμωρία ἐκείνου, ποὺ σοῦφταιξε, τὸ μόνο κέρδος, ποὺ θὰ ἔχῃς εἶνε κἄνα ἄλλο κακὸ τὸ ὁποῖον θὰ σοῦ κάμῃ ἀργότερα γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ κι' αὐτὸς γιὰ τὴν τιμωρία ποὺ τοῦ ἐπέβαλες· συνεπῶς θὰ εὑρίσκεσαι κάτω ἀπὸ ἕνα ἐπικρεμάμενον κίνδυνον, ποὺ σὲ κάθε στιγμὴ εἰμπορεῖ νὰ πέσῃ στὸ κεφάλι σου ἀπὸ τὴν ἐχθρότητα ἑνὸς ἄλλου ἐναντίον σου, τὴν ὁποίαν ἐχθρότητα καλόθρεψες σὺ ζητῶντας ἐκδίκησι.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅμως δὲν καλυτερεύουν ἡ συνθῆκες τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· τοὐναντίον εὑρίσκονται τὰ ἄτομα, τὰ μέλη τῆς κοινωνίας σὲ μίαν ἐπίγειον κόλασιν, μέσα σὲ μιὰ σφαῖρα σχέσεων στὴν ὁποίαν φωλιάζει ἡ ἐχθρότης καὶ συνεπῶς ἡ βλάβη τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον.

Διὰ τοῦτο:

«Ἐγὼ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι ὅλως τῷ πονηρῷ» λέγει ὁ Σωτὴρ μας Χριστός.

Μὴν ἀντιμετρηθῇς μὲ τὸν κακὸν ζητῶντας νὰ τοῦ ἀνταποδώσῃς τὴ ζημία, ποὺ σοῦ ἐπροξένησε, τὸ κακό, ποὺ σοῦ ἐπέφερε, τὴν ἀδικία, ποὺ σοῦ ἔκαμε· πρῶτον, γιατὶ ἔτσι δὲν θἄχῃ πλειὰ ἡ καρδιά σου ἀγάπη νὰ τραφῇ καὶ θ' ἀτροφήσῃ καὶ θὰ λιμοκτονήσῃ καὶ θ' ἀσχημίσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ δεύτερον, γιατὶ αὐτὸ θὰ τὸν κάμῃ δύο φορὲς ἐχθρόν σου καὶ θὰ εὑρίσκεσαι πάντοτε ὑπὸ τὰ βέλη τῶν ἐχθρικῶν του αἰσθημάτων πρὸς σέ. Καλύτερα γέμισε τὴν καρδιά σου μὲ περισσότερην ἀγάπην, ὅσο κι' ἂν σοῦ φαίνεται ἀφύσικο κι' ἀδύνατο τὸ ν' ἀγαπήσῃς ἐκεῖνον ποὺ σ' ἔβλαψε· εἶνε καὶ φυσικὸ καὶ δυνατὸ γιατὶ ἡ ψυχή σου ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Παναγάθου Θεοῦ εἶνε δεκτικὴ γιὰ τέτοια ἀρετή, εἶνε πλασμένη ν' ἀγαπάῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὴν διαστρέψῃς σὺ μὲ τὸ ἐγωϊστικό σου πάθος. Δεῖξε στὸν ἐχθρόν σου ὅτι κι' ἂν σ' ἔβλαψε σὺ δὲν μνησικακεῖς, ὅτι δὲν εἶσαι σὺ ἐχθρός του, ὅτι δὲν τὸν μισεῖς. δεῖξέ του ὅτι ἡ ἀγάπη σου εἶνε τόσο μεγάλη ὥστε μπορεῖ νὰ παραβλέψῃ διπλὸ κακὸ καὶ τρίδιπλο· κι' ἂν σὲ ἐρράπισε ἀπὸ τὴ μία μεριὰ στρέψε καὶ τὴν ἄλλη.

Πόσο συχνὰ ὅμως τὸ θειότατο αὐτὸ παράγγελμα τοῦ κοινωνικοῦ ἀναμορφωτοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ προκαλεῖ τὲς εἰρωνεῖες καὶ τ' ἀνάλατα ἀστεῖα ὅλων ἐκείνων, ποὺ δὲν διέθεσαν ποτὲ τὸν κατάλληλο χρόνο καὶ τὴν ἀπαιτουμένην σκέψιν γιὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν φαινομένων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς! Μὲ πόσην ἐλαφρότητα ἐπαναλαμβάνουν τὸ ἐὰν σὲ ραπίσῃ ἕνας εἰς τὴν σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην, καὶ μὲ πόσην ἀψυχολόγητον εἰρωνείαν τὸ χαρακτηρίζουν ὅτι εἶνε μιὰ ἀρετὴ ποὺ ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στοὺς βλάκες καὶ τοὺς ψοφοδεεῖς!

Τὸ ὅταν σὲ ραπίσῃ ἕνας στὴ δεξιὰ σιαγόνα στρέψε του καὶ τὴν ἄλλη δὲν πρέπει βέβαια νὰ τὸ πάρουμε κατὰ λέξι γιατὶ εἶνε ζήτημα ἂν θὰ εἶχε πολλὴν ἀξίαν· ὑπάρχουν ραπίσματα, ποὺ δέχεται κανεὶς εἰς τὴ ζωὴ ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα ἀπὸ ἕνα μπάτσο στὸ πρόσωπο. «Τὸ ἂν σὲ ραπίσῃ ἕνας στὴ δεξιὰ σιαγόνα» ἀποβλέπει σὲ κάθε ἀδίκημα ἢ βλάβη σωματική, ἠθική, κοινωνική, ποὺ μπορεῖ νὰ σοῦ προξενήσῃ ὁ ἄλλος. Μὰ καὶ κατὰ λέξιν ἂν τὸ πάρουμε ἔχει μιὰ ἄφθαστη ὠμορφιὰ κι' εὐγένεια, ποὺ ἡ ἐλαφρότητες, ἡ εἰρωνεῖες καὶ τὰ σκώμματα δὲν μποροῦν νὰ τὴν λερώσουν.

Ὁπωσδήποτε εἶνε τὰ πρόσωπα σὲ κάθε διένεξιν στὴν ὁποίαν ὁ ἕνας κτυπᾷ μὲ χειροδικίαν τὸν ἄλλον, εἴτε στὸ πρόσωπο εἴτε ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, ἀσφαλῶς ἐκείνου ποὺ χειροδικεῖ εὑρίσκεται ἡ ψυχή του καὶ ἡ σκέψις του μέσα σὲ μιὰν ὁμίχλη. Ἀσχέτως δὲ ἂν ἡ ὁμίχλη αὐτὴ τῆς ὁποίας τοὺς ἀτμοὺς συνεπύκνωσε ἡ ὀργή, προῆλθε ἀπὸ κακῶς νοουμένην φιλοτιμίαν, ἢ συμφέρον, ἢ ματαιοδοξίαν ἡρωϊσμοῦ ἢ ἄλλην τέτοιαν αἰτίαν, πάντως ἡ ὁμίχλη αὐτὴ εἶνε πολλὲς φορὲς πυκνότερη καὶ σκοτεινότερη ἀπὸ τὴν ὁμίχλην ποὺ συσσωρεύει στὸ μυαλὸ ἡ μέθη. Διότι ἡ μὲν μέθη ὁδηγεῖ μὲν τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς φιλονικεῖες καὶ μὲ λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἀρκετὲς φορὲς ρίχνει τὸν μεθυσμένον σὲ χαρές, τραγούδια καὶ χοροὺς ἐνῷ ἡ ἔχθρα καὶ ὀργὴ μόνον σὲ βλάβη καὶ κακὸ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον, ποὺ κυριεύει.

Ἀλλ' ὅπως θὰ ἦτο μικροπρέπεια καὶ δειλία ἐὰν κανεὶς ἀνταπέδιδε ἕνα κτύπημα πρὸς μεθυσμένον, ποὺ δὲν γνωρίζει τί κάνει, ἄλλο τόσῳ ψυχολογικῶς ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς εἶνε μικροπρέπεια νὰ ἀνταποδώσῃ τὸ κτύπημα εἰς ἕνα ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν μιᾶς ἄλλης μέθης, τῆς ὀργῆς, ποὺ ἡ ὁμίχλη της στὸν ἐγκέφαλον καὶ τὴν ψυχὴν εἶνε πυκνότερη καὶ πλειὸ σκοταδερὴ ἀπὸ τὴν ὁμίχλη τῆς μέθης ἐξ οἰνοπνευμάτων.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν κι' ὁ καθένας ποὺ χειροδικεῖ εὑρίσκεται σὲ μιὰ τέτοια ψυχικὴ διάθεσι ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλῇ τὸν οἶκτον περισσότερο παρὰ ὁ μεθυσμένος, δὲν θὰ ἦταν ὡραῖο, ἰδανικῶς ὡραῖο νὰ τοῦ εἰπῇ κανείς: «μ' ἐκτύπησες στὴ μία σιαγόνα κτύπα ἂν θέλῃς καὶ στὴν ἄλλη· ἀλλὰ πίστευσε ὅτι σ' ἀγαπῶ· πίστευσε ὅτι σὲ θέλω φίλον μου· σὲ θέλω συνεργάτην μου, συμβοηθὸν μου, συνοδοιπόρον μου στοὺς χαλασμένους δρόμους τῆς ζωῆς». Καὶ ἂν ἐκάναμε τέτοιο, ποιὸς θὰ ἦτο τόσο κτηνάνθρωπος ὥστε νὰ σηκώσῃ τὸ χέρι του νὰ δώσῃ καὶ τὸ δεύτερο κτύπημα, ὅσο κι' ἂν ἐπνίγετο ἡ ψυχή του στὴν πυκνόμαυρη ὁμίχλη τῆς ἔχθρας, καὶ δὲν θὰ ἠσθάνετο ντροπὴ διὰ τὴν πρώτη χειροδικία του; Καὶ ποιὸς ἀπὸ τοὺς θεατὰς καὶ τοὺς μάρτυρας μιᾶς τόσο εὐγενικιᾶς πράξεως, δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὴν σύνεσιν, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ψυχικὴν ὠμορφιὰν τοῦ ἀδικηθέντος, ποὺ ἐφέρθηκε μὲ τέτοιαν ἀγάπην στὸν ἐχθρόν του;

Μὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τιμωρίας ἀκόμη, δὲν ξεύρω ποιὰ ἄλλη τιμωρία θὰ ἦταν πλειὸ ἐντυπωτικὴ ἀπὸ τὸ νὰ δείξῃς σ' ἕνα ἐχθρό σου ὅτι εἶσαι πολὺ ἀνώτερος χαρακτήρας, προβάλλοντας σὺ τὴν ἀγάπη σου εἰς τὴν δική του ἔχθρα! Ἂς μὴ φανῇ παράξενον τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ μόνον ὅπλον, ποὺ φοβεῖται ὁ κάθε ἐχθρὸς αὐτόδικος στὴν κοινωνικὴ οἰκογένεια, εἶνε ἡ συγγνώμη. Αὐτὸς θέλει σ' ὅποιο κτύπημα σοῦ δώσει, κἄτι καὶ σὺ νὰ κάμῃς ὅμοιο, γιὰ νὰ μπορέσῃ κατόπιν δικαιολογούμενος στὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν κοινωνίαν, νὰ σοῦ κάμῃ ἕνα μεγαλείτερο κακό.

Ἔτσι ἀντικειμενικά, ποὺ ἐξετάσαμε τὴν ἀξία καὶ ὠ-

Θεοδ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ

Τὸ συμπέρασμα τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἦτο, ὅτι οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι δὲν αἰσθανόμεθα ἀληθινὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν ζωήν μας. Ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἀφθονίαν μέσων πρὸς ἄνετον ζωὴν δὲν εἴμεθα εὐτυχεῖς. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ εὐτυχία δὲν εὑρίσκονται ὡς ἐνομίσαμεν εἰς τὴν φαινομενικότητα τῶν μέσων. Ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἱκανοποίησις δὲν εἶναι ἐπιφάνεια, ἀλλὰ βάθος. Εἶναι κίνησις ἐκ τοῦ βάθους πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἐκ τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα.

Καὶ ἐτέθη, ὅτι τὴν ἔλλειψιν ταύτην τῆς ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως τείνομεν νὰ πληρώσωμεν προχωροῦντες μὲ βῆμα ἀργὸν ἀλλὰ σταθερόν, ἐπίπονον ἀλλὰ καὶ ἐπίμονον πρὸς τὴν λησμονημένην χώραν τῆς πνευματικότητος, πρὸς τὴν Θρησκείαν τοῦ μέλλοντος.

Ἴσως πολλοὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἐπιστροφῆς νὰ μὴ δύνανται νὰ τὸ διακρίνουν εἰς τοὺς ὁρίζοντας τῆς ζωῆς τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ δι' αὐτὸ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ λέγουν καὶ νὰ παραδέχωνται τὸ ἀντίθετον. Διότι ἡ ὑλιστικὴ φιλοσοφία δὲν ἦτο ποτὲ ὅσον σήμερον διαδεδομένη. Ὅ,τι ἡ Ρωσσία κάνει ἐπισήμως ἐναντίον τῆς Θρησκείας, ἑκατομμύρια κάνουν τὸ ἴδιο ἀνεπισήμως. Ἡ ἀθεϊστικὴ φιλοσοφία ἔχει κατακτήσῃ ὅλον σχεδὸν τὸν ὀνομαζόμενον «διανοούμενον κόσμον». Ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τῆς λαϊκῆς γνώμης παρακολουθεῖ τὰ ἴχνη της. Εἶναι πράγματι ἀλήθεια! Ὅλοι τὸ βλέπομεν. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν βαδίζομεν τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς.

Διότι, ὅταν εἰς μίαν ἐποχὴν ἡ ὑλιστικὴ φιλοσοφία δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς σκέψεως τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ τῶν πολλῶν, τότε ἀρχίζει ἀκριβῶς νὰ ὑποχωρῇ ἡ ἔντασίς της. Τότε ἀρχίζει νὰ γίνεται φανερὰ ἡ ἀποτυχία της. Τότε ὁ κόσμος δύναται νὰ ἴδῃ τὸ κατάντημα καὶ τοὺς κινδύνους, ποὺ τὸν περιβάλλουν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι ἀρχίζει νὰ συνέρχεται, ὅτι εἰς τὴν οὐσίαν τῆς συνειδήσεώς του ἀρχίζουν νὰ λαμβάνουν χώραν μεγάλαι ἠθικαὶ ζυμώσεις καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ ἡ σκέψις του εἰσέρχεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς συντηρητικότητος.

Ὅταν λοιπὸν λέγεται ὅτι ἡ ὑλιστικὴ φιλοσοφία ἔχει καταγάγῃ θριάμβους, ὅτι ἔχει νικήσῃ τὴν ἐποχήν μας, ὅτι ἔχει ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ζωήν μας, δὲν σημαίνει παρὰ ὅτι ἀρχίζει νὰ σβύνῃ τὸ φῶς της, ὅτι ἀπογυμνοῦται ἀπὸ τὴν δύναμίν της, ὅτι χάνει τὴν ἐπιβολήν της. Ὁ θρίαμβός της δημιουργεῖ καὶ τὴν πτῶσίν της, καὶ τὰ ἐρείπιά της, καὶ τὸ τέλος της.

Ἀλλὰ καὶ διότι ὅταν ἡ ἰδεολογία της θριαμβεύῃ καὶ ἐπικρατῇ καὶ φθάνῃ μέχρι τοῦ τελευταίου ὁρίου τῆς δυνατῆς προοδευτικότητός της, μεταφέρει καὶ τὸν κόσμον εἰς κόσμους ὅπου κυριαρχεῖ ἀναισθησία τῆς σκέψεως.

Δὲν εἶναι κόσμος ἀναίσθητος αὐτὸς τὸν ὁποῖον δημιουργεῖ ἡ ὑλιστικὴ ἑρμηνεία ὅταν παραδέχεται καὶ θέλῃ ὡς βάσιν τῆς ἁρμονίας τῶν κινήσεων τῶν ἀστρικῶν σωμάτων τὴν τυχαίαν πτῶσιν ἀτόμων καὶ ἠλεκτρονίων; Ἢ ὅταν μὲ τὴν ἰδίαν τυχαίαν ἀνάμιξιν δημιουργῇ τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν ὀντότητα;

Περιμένει κανεὶς νὰ σχηματισθῇ ἔννοια ὡρισμένη, ὁ πρῶτος στίχος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου, ὅταν ῥίψῃ κατὰ χιλιάδας τὰ γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου ἀπὸ ἕνα ἀεροπλάνον; Εἶδα κάπου ὅτι ὁ Καθηγητὴς Montague τοῦ Columbia University παριστᾷ τὴν περίπτωσιν τῆς δυνατότητος τῆς ὑποθέσεως ταύτης μὲ κλάσμα ποὺ ἔχει ἀριθμητὴν τὴν μονάδα καὶ παρονομαστὴν σειρὰν ἀριθμῶν, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ φθάνουν μέχρι τοῦ ἡλίου. Ὅταν εἰς τοιούτου εἴδους δυνατότητας δώσωμεν κῦρος ἀπολύτου αὐθεντίας, εἶναι ὡσὰν νὰ εἰσάγωμεν τὴν μαγείαν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ νὰ παραδεχώμεθα τὴν ἀναισθησίαν ὡς μοναδικὸν προσὸν τῆς λειτουργίας τοῦ νοῦ.

Τὸ χειρότερον ὅμως εἶναι ὅτι διὰ τῆς ὑλιστικῆς σκέψεως ὁδηγούμεθα καὶ εἰς κόσμους πνευματικῶς ἀναισθήτους. Διότι ἡ ζωὴ δὲν θέλει μόνον ἀφθονίαν μέσων καὶ ποικιλίαν θεωριῶν. Θέλει καὶ κάτι ἄλλο, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις μετατρέπει εἰς ταλαιπωρίαν τὰς ἀναπαύσεις μας. Θέλει ἀγάπην, θέλει εἰλικρίνειαν. Ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ δεσμοὺς ψυχικούς, ἀπὸ ἑνώσεις πνευματικάς. Θέλει μετάγγισιν τῆς χαρᾶς ἀλλὰ καὶ συμμετοχὴν εἰς τὴν λύπην.

«Πάρε καὶ τὴν ψυχήν μου». Εἶναι κοινὴ ἔκφρασις τοῦ Λαοῦ μας. Τὴν ἀκούομεν συχνά. Δὲν εἶναι τυχαία καὶ ἀσήμαντος. Εἶναι βαθυτάτη ἐκδήλωσις τοῦ ἀνθρωπίνου πόθου. Τοῦ πόθου τῆς πνευματικῆς μεταδόσεως. Εἶναι φανέρωμα ἀληθινῆς συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἡ ψυχή μας ὅταν δίδῃ κάτι ἀπὸ τὴν οὐσίαν της, ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ εἶναι της.

Ἀλλὰ τί νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχήν του πρὸς ἄλλον ἐκεῖνος ποὺ δὲν νοιώθει τὴν ψυχήν του; Τί νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ παιδί του ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔχει; Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ καρδιὰ εἶναι γυμνὴ ἀπὸ ἀνωτερότητα; Ἐκεῖνος ποὺ ἀπὸ τὴν προσήλωσιν εἰς τὸν ὑλισμὸν κατήντησε πνευματικῶς ἀναίσθητος; Καὶ ὅταν δὲν δύναται νὰ τοῦ ἀφήσῃ κάτι ὡραῖον **διὰ τὸ ὁποῖον νὰ ζῇ**, δὲν ἔχουν ἀξίαν τὰ μέσα ποὺ θὰ τοῦ ἀφήσῃ διὰ νὰ ζήσῃ. Τότε μόνον ἔχουν ἀξίαν πραγματικήν, ὅταν μαζὶ μὲ αὐτὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἀληθινὴ κληρονομία τῆς διδασκαλίας τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ὡραίων ἰδανικῶν. Ἀλλὰ πῶς θ' ἀφήσῃ κανεὶς τοιαύτην πνευματικὴν κληρονομίαν ὅταν τυφλὰ παρακολουθῇ τοὺς ὑλιστικοὺς δογματισμούς; Τέτοια ἄνθη δὲν μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν ἐπὶ ἐδάφους πνευματικῆς ἀναισθησίας.

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἑπόμενον)

φελιμότητα τοῦ «Ὅποιος σὲ ραπίσει εἰς μίαν σιαγόνα στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην» ἐτονίσαμε τὴν ὑπεροχὴ ποὺ ἔχουν ἡ ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὲς κοινωνικὲς σχέσεις περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη νομοθεσία.

Ἀλλ' ἐξεταζόμενον τὸ παράγγελμα αὐτὸ ὑποκειμενικῶς ἔχει μεγάλη σπουδαιότητα διότι μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ πολὺ ὤμορφες ψυχές· ἀσχέτως πόσο καλὸ κάνεις στὸν ἐχθρό σου διορθώνοντάς τον μὲ τὴν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης σου μπρὸς στὴν ἔχθρα του, στὴ δική σου τὴν ψυχή, στὴ δική σου τὴ ζωὴ κάνεις μεγαλύτερο καλό. Ὅταν συνειθίσῃς ἔτσι τὸν χαρακτῆρά σου νὰ δέχεται μὲ ὑποχωρητικότητα πραότητα καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη κάθε κτύπημα κοινωνικό, κάθε ράπισμα ἀπροσδόκητο, θὰ αἰσθανθῇς τὴν ἀτομικότητά σου πολὺ ἀνώτερη κι' ἡ ἱκανοποίησις ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἕνα τέτοιο αἴσθημα μπορεῖ ἀσφαλῶς ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψι πολλῶν-πολλῶν ἀπολαύσεων σωματικῶν.

Ἀρχιμανδ. Ἀθηναγ. Καβάδα

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΩΣ ΔΡΑΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΝΑΟΥ

Ἀφ' ὅτου (τέλη τοῦ τρίτου αἰῶνος) ἐδόθη εἰς τοὺς Χριστιανοὺς πλήρης ἐλευθερία νὰ οἰκοδομοῦν τοὺς ναούς των ὅπως ἤθελον, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ των κατ' ἐξέλιξιν ἀναγκαίαν ἔκλινε πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ θεάτρου τὸ ὁποῖον ἕως τότε ἐξυπηρέτει τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαίου δράματος.

. Τὰ καθέκαστα δηλ. τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ναοῦ ἦσαν ἀρκετὰ ὅμοια μὲ τὰ καθέκαστα τοῦ ἀρχαίου θεάτρου. Βεβαίως τοῦτο δὲν εἶνε ἀνεξήγητον διότι οἱ ἀρχιτέκτονες κατὰ τὸ πλεῖστον ἦσαν Ἕλληνες καὶ μὴ ἔχοντες ἄλλα πρότυπα οἰκοδομῶν εἰς τὰς ὁποίας νὰ συγκεντρώνωνται τακτικὰ πολλοὶ μαζύ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποσπασθοῦν τελείως ἀπὸ τὰ πρότυπα τὰ ὁποῖα εἶχον ἐνώπιόν τους, τὰ θέατρα.

Τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν θέατρον κατὰ τοὺς χρόνους ποὺ ἤκμασε ἡ δραματικὴ τέχνη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶχε τὴν ἑξῆς διάταξιν τῶν μερῶν του:

α'.) Προπύλαια. Μέρος ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου μὲ κολῶνες καὶ στέγην· μποροῦσαν νὰ χωρέσουν ἑκατὸ ἄνθρωποι περίπου.

β'.) Τὸ κυρίως θέατρον, δηλ. τὸ μέρος ὅπου ἦσαν καθισμένοι οἱ θεαταί· ὠνομάζετο δὲ τὸ μέρος αὐτὸ Κοῖλον.

γ'.) Ἡ ὀρχήστρα ἢ κονίστρα, μέρος κυκλοτερὲς ἐμπρὸς εἰς τὰ καθίσματα τῶν θεατῶν· ἐχωροῦσε περίπου 50-70 πρόσωπα· εἰς αὐτὸ ὑπῆρχεν ὁ ἐ λ ε ὸ ς καὶ ἡ θ υ μ έ λ η καὶ ἦτο ὁ τόπος τοῦ Χοροῦ.

δ'.) Σκηνή, δηλ. ἕνα εἶδος ἐξέδρας, ὅπως εἶνε καὶ αἱ σκηναὶ τῶν σημερινῶν θεάτρων.

ε'.) Τὸ μετασκήνιον, τοῖχος μὲ τρεῖς θύρας ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μεσαία ὠνομάζετο Βασιλικὴ Πύλη.

Τὸν σκοπὸν καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς χρήσεως ἀναπτύσσω ἐκτενῶς ὁπωσδήποτε εἰς τὴν σχετικὴν σημείωσιν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΝΑΟΥ

Ὁ Χριστιανικὸς Ναὸς εἶχε καὶ ἔχει τὴν ἰδίαν περίπου διαίρεσιν.

α'. Πρόναον ἢ Νάρθηκα, δηλ. προθάλαμον τοῦ κυρίως Ναοῦ.

β'.) Κυρίως Ναόν, ὁ ὁποῖος διαιρεῖται:

1ον. Εἰς τὸ μέρος ὅπου μένουν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι.

2ον. Εἰς τὸν Σολέαν.

3ον. Εἰς τὸ Εἰκονοστάσιον.

γ'. Τὸ Ἅγιον Βῆμα.

Ὀλίγαι λέξεις διὰ κάθε μέρος ἐξ αὐτῶν εἶνε ἀνάγκη νὰ λεχθοῦν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ δραματικοῦ χαρακτῆρος τῆς Θείας Λειτουργίας. (Ἕπεται συνέχεια)

Ὅσοι δὲν ἔτυχε νὰ ἴδουν τὸ καλλίτερον εἰς τὸ εἶδος του, τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου εἰς τὴν βάσιν τῆς Ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο, ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει των τὸ ἐσωτερικὸν ἑνὸς κινηματογραφικοῦ θεάτρου, τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι ὁπωσδήποτε στρογγυλόν. Ἂς τὸ φαντασθοῦν ξέσκεπο, γιατὶ τὸ ἀρχαῖον θέατρον δὲν εἶχε σκέπην, καὶ γιὰ ἄλλους λόγους καὶ γιὰ τὸ ὅτι ἦτο ὡραιότερα στὸ γλυκύτατο κλίμα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὁ ξάστερος καταγάλανος οὐρανός, χρωματισμένος πολλὲς φορὲς κατὰ τὸ δειλινὸ μὲ τὲς ἀμέτρητες ἐναλλαγὲς τῶν χρωμάτων, ποὺ δίνει ὁ ἥλιος στὸ βασίλευμά του, ἐχάριζε μιὰ τέτοια καλλιτεχνικὴ σκεπὴ στὸ ξέσκεπο θέατρο, ὥστε κάθε ἄλλη σκέπη νὰ μὴν θεωρῆται πολὺ χρειαστή. Ἔτσι εἶνε καὶ σήμερα τὸ Στάδιον, ἔτσι εἶνε καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν αἱ arenas ὅπου διεξάγονται ἀγῶνες καὶ παιγνίδια πολλῶν εἰδῶν.

Κατόπιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τέτουας σχεδὸν κυκλικῆς κινηματογραφικῆς αἰθούσης ὑπάρχει ἕνας χῶρος μεταξὺ τῆς σκηνῆς εἰς τὴν ὁποίαν παρουσιάζονται ἡ κινηματογραφικὲς ταινίες καὶ τῶν καθισμάτων τῶν θεατῶν. Αὐτὸς ὁ χῶρος εἰς τὰ θέατρα εἶνε μικρός· φαντασθῆτέ τον ὅμως μεγάλον ποὺ νὰ χωρῇ ὀγδόντα ἕως ἑκατὸ πρόσωπα νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα. Ὁ τόπος αὐτὸς ἦταν κυκλικὸς πρὸς τὸ μέρος τῶν καθισμάτων τῶν θεατῶν. Ἦτο δὲ πρὸς τὸ βάθος κομμένος μὲ ἕνα ἴσιον τοῖχον ποὺ τοῦ ἀφαιροῦσε τὸ ἓν τέταρτον τοῦ κύκλου του.

Ὁ τόπος αὐτὸς ὠνομάζετο ὀρχήστρα ἢ κονίστρα. Σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐπήγαιναν οἱ χορευταὶ καὶ τραγουδισταί καί ἐχόρευαν καὶ ἐτραγουδοῦσαν εἰς παλαιότερα χρόνια· ἀργότερα δὲ ποὺ αἱ παραστάσεις τῶν δραμάτων ἐπῆραν πολυπλοκώτερη μορφὴ καὶ καλλιτεχνικώτερη συνοχή, ἐπήγαινε εἰς τὴν ὀρχήστραν ἢ κονίστραν ὁ χορός, ὁ ὁποῖας ἀπετελεῖτο ἢ ἀπὸ γέροντας ἢ ἀπὸ νεάνιδας καὶ εἶχε πολλοὺς μονολόγους καὶ ἀρκετοὺς διαλόγους μὲ τοὺς ἠθοποιούς, εἰς τὰ κλασικὰ ἔργα.

Ὁ ἴσιος τοῖχος, ποὺ ἔκοπτε στὸ βάθος τὴν κονίστραν ἢ ὀρχήστραν, ἦταν ὁ τοῖχος τῆς σκηνῆς· ἦταν ὑψηλὸς 8-10 πόδια καὶ στὸ ὕψος αὐτὸ ἦτο ἡ σκηνή.

Ὥστε τὰ κύρια μέρη τοῦ θεάτρου ἦσαν α) τὸ μέρος ποῦ ἦσαν τὰ καθίσματα τῶν θεατῶν καὶ εἶχε σχῆμα μισοφέγγαρου· β) ἡ σκηνὴ ἡ ὁποία ἦτο σὰν νὰ ἐνώνοντο τὰ δύο ἄκρα τοῦ μισοφέγγαρου μὲ ἕνα ἴσιον τοῖχον καὶ νὰ γίνῃ πάνω στὸν τοῖχον αὐτὸν μία ἐξέδρα (platform) καὶ γ) ἡ κονίστρα ἢ ὀρχήστρα, ἡ ὁποία ἦτο στὴ μέση, μεταξὺ τῶν καθισμάτων τῶν θεατῶν καὶ τῆς σκηνῆς, σὰν τὸ κενὸν διάστημα τοῦ μισοφέγγαρου ὅταν ἑνωθοῦν τὰ δύο ἄκρα του μὲ μίαν ἴσιαν γραμμήν

Τώρα ἂς συμπληρώσουμε τὴν ὅλην διασκευὴν μὲ τὲς λοιπὲς χρειαστὲς λεπτομέρειες.

Εἰς τὸ μέσον τῆς ὀρχήστρας εἰς τὴν παλαιοτέραν ἐποχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἦτο ὁ ἐ λ ε ὸ ς, δηλ. ἕνα ὕψωμα μὲ σχῆμα καὶ ὕψος τραπεζιοῦ μὲ μιὰ ἢ δύο σκάλες τριῶν τεσσάρων σκαλιῶν· σ' αὐτὸ ἐπάνω ἀνέβαινε ἕνας καὶ ἀπήγγελλε ἢ ἐτραγουδοῦσε· κοντὰ δὲ εἰς τὸν ἐλεὸν ἦτο βωμὸς τοῦ Θεοῦ Διονύσου ἢ ὅλων τῶν Θεῶν. Ὁ Βωμὸς αὐτὸς ὠνομάζετο Θ υ μ έ λ η.

Ἀργότερα προσετέθη ἡ σκηνή. Ἡ σκηνὴ ἦτο σὰν τῶν σημερινῶν θεάτρων, ὀλίγον δὲ ὑψηλότερα ἀλλὰ τὸ βάθος της δὲν ἦτο τόσον πολὺ ὅσον εἶνε στὰς ἡμέρας μας. Εἶχε δηλ. βάθος κατὰ μέσον ὅρον 10-15 πόδια. Δὲν εἶχεν ἐμπρὸς αὐλαίαν ν' ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ. Στὸ βάθος ἦτο ἕνας τοῖχος κλειστός, εἴκοσι καὶ πλέον πόδια ὑψηλός, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο μετασκήνιον.

Εἰς τὸ μέρος αὐτό, ποὺ ἦτο ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν τοῖχον αὐτόν, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ μετασκήνιον, καὶ εἶχε σὰν ἐξέδρα ἕως τὸ ἐμπρόσθιον ἄκρον τῆς σκηνῆς, βάθους 10-15 πόδια, ἀνέβαινον οἱ ἠθοποιοὶ καὶ ἐξελίσσετο ἐκεῖ τὸ περισσότερον μέρος τοῦ δράματος.

Ὁ τοῖχος, δηλ. τὸ μετασκήνιον, παρίστανε διάφορες εἰκόνες ἀνάλογα μὲ τὲς ἀνάγκες τοῦ δράματος, ἄλλοτε δάσος καὶ ἄλλοτε βουνό, ἄλλοτε σπήλαιον καὶ ἄλλοτε παραλίαν. Τὰ περισσότερα ὅμως δράματα ἐξελίσσοντο ἐμπρὸς στὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα καὶ γι' αὐτό, τὸ μετασκήνιον, ὁ τοῖχος τοῦ βάθους τῆς σκηνῆς, παρουσίαζε πρόσοψιν ἀνακτόρου μὲ τρεῖς θύρας.

Μ' αὐτὸν τὸν σκηνικὸν διάκοσμον Βασιλικοῦ ἀνακτόρου θ' ἀσχοληθοῦμε μόνον διότι μόνον αὐτὸς μᾶς ἐνδιαφέρει σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ἀπ' αὐτὲς τὲς τρεῖς θύρες τοῦ μετασκηνίου, ἡ ὁποῖες ἦσαν ἀπέναντι τῶν θεατῶν, ἡ μεσαία, πλειὸ μεγάλη συνήθως ἀπὸ τὲς ἄλλες δύο πλαγιανές της, ὠνομάζετο Β α σ ι λ ι κ ὴ Π ύ λ η.

Ἀφήνοντας τώρα τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Θεάτρου, προσθέτουμε ὅτι ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν ἐξώθυρα στὴν εἴσοδο τεῦ θεάτρου ὑπῆρχον τὰ Προπύλαια.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ
(Γραφεῖα: Βουκουρεστίου 38, Ἀθῆναι.)

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς ὁμογενεῖς ἀδελφούς μας
ἐν Ἀμερικῇ

Εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Ὁ Σύλλογος Ἀναπήρων Στρατοῦ τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ἄλκιμοι Ἑλληνόπαιδες ἀπώλεσαν τὰ πολυτιμότερα ἀγαθά, ἤτοι τὴν ὑγείαν καὶ τὴν σωματικὴν αὐτῶν ἀκόμη ἀκεραιότητα, χάριν τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανωσύνης, εὐσεβάστως ὑποβάλλει ὑμῖν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἔλθητε ἀρωγοὶ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἔργου ὅπερ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐξέδωκε καὶ ἐκυκλοφόρησε, τὴν «Ἱστορίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐπαναστάσεων».

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελούμενον ἐκ 500 σελίδων, μὲ συγγραφέα τὸν πρόεδρον τῶν δημοσιογράφων, περιλαμβάνει ὅλας τὰς ἐπαναστάσεις μιᾶς ἑκατονταετηρίδος 1824—1935 καὶ κοσμεῖται μὲ 150 φωτογραφίας καὶ πολλὰς ἀνεκδότους σημειώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι σήμερον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἁγίων ἑορτῶν, καθ' ἃς διάχυτος εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν ἐνυπάρχει ἡ φιλανθρωπία καὶ κορυφοῦται ἡ ἀγαθοεργὸς δρᾶσις, ἡ συνδρομή σας διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ χρησίμου ἱστορικοῦ τούτου ἔργου θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μεγάλη παρηγορία διὰ τοὺς ἀναπήρους τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ τὰς οἰκογενείας τούτων, καὶ θὰ προσπορίσῃ τὰ ὑλικὰ μέσα πρὸς παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν ἰδίᾳ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου τῶν νοσηλευομένων εἰς τὰ διάφορα Νοσοκομεῖα ἢ Ἀναρρωτήρια.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συντρέξητε τὴν ὡς ἀνωτέρω αὐτόχρημα πατριωτικὴν ἡμῶν προσπάθειαν καὶ τὸν ἱερὸν σκοπὸν ὃν ἐξυπηρετεῖ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ ἱστορικοῦ ἔργου, εὐσεβάστως παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ μᾶς εἰδοποιήσητε περὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου.

Ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, τιμὴ τοῦ ἔργου δραχμαὶ 150, χρυσόδετον δραχμαὶ 200.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΔΡΑΣΙΣ

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἐν τῇ Κοινότητι Ἁγίας Τριάδος, Κάντον Ὀχάϊο, ὁ Σύλλογος τῶν Δεσποινίδων «Ἀθηνᾶ» ἐργάζεται θαυμασίως ὑπὲρ τῆς Κοινότητος, τοῦ εὐτρεπισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν γένει πρωτοστατεῖ εἰς κάθε Κοινοτικὴν καὶ φιλόπτωχον ἐνέργειαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρομεν τὸν Σύλλογον «Ἀθηνᾶ» τὸν ὁποῖον ἀποτελοῦν αἱ νέαι Ἑλληνίδες μας καὶ εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς κάθε ἐνέργειάν των, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ συνεχίσουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡραίου των ἔργου μὲ περισσοτέραν δραστηριότητα, δίδοντες καλὸν καὶ ἄριστον παράδειγμα μιμήσεως εἰς τὲς Ἑλληνοποῦλες ἄλλων Κοινοτήτων, πρὸς ὀργάνωσιν καὶ δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Σχολεί'ων, καὶ τῆς βοηθείας τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν μας.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» συγχαίρει θερμῶς διὰ τὴν δρᾶσίν των τὰς Νέας Ἑλληνίδας ποὺ ἀποτελοῦν τὸν Σύλλογον «Ἀθηνᾶ» τῆς Κοινότητος Κάντον Ὀχάϊο.

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος τεύχους ἐτελείωσε τὰ ἐκπαιδευτικά της ἄρθρα εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» ἡ ἀρθρογράφος Α. Τ. Τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα ἐλάβομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαινέσωμεν εἰς δυὸ-τρεῖς ὑποσημειώσεις, διότι ἡ ἀρθρογράφος ἀπεδείκνυε δι' αὐτῶν, ὅτι εἰσῆλθε πράγματι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διέπῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἢ Κοινοτικόν μας σχολεῖον ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ πνεῦμα δὲ αὐτὸ πρέπει νὰ ὁδεύῃ εἰς δύο παραλλήλους κατευθύνσεις: α') Νὰ περιορίζηται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν γλωσσικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε χρειασταὶ διὰ νὰ ἐννοῇ τὸ παιδὶ τὴν οἰκογενειακήν μας ζωὴν καὶ δι' αὐτῆς τὴν Κοινοτικήν μας καὶ ἐκκλησιαστικο-φυλετικήν μας ζωὴν ἐδῶ, χωρὶς νὰ ἐκτείνεται εἰς θεωρίας καὶ κανόνας ἐπὶ ζημίᾳ τούτου, καὶ 6') Νὰ προσκτᾷ τὰς γλωσσικὰς αὐτὰς γνώσεις τὸ παιδὶ καθὼς καὶ τὰς ἱστορικὰς καὶ θρησκευτικὰς διὰ τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν γνώσεις, μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον κόπον καὶ περισσότερον ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν.

Τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα τῆς Α. Τ. ἦσαν πολὺ κατάλληλα καὶ διὰ τὰς δύο κατευθύνσεις καὶ συγχαίροντες αὐτὴν θερμῶς ἐκ τῆς στήλης ταύτης, εὐχόμεθα ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι κάμουν τὸ ἴδιο καὶ μᾶς δώσουν τὰς ἀπόψεις των, αἱ ὁποῖαι πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀφοροῦν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ νὰ ἔχουν καὶ πρακτικόν, ὄχι θεωρητικόν, χαρακτῆρα.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διενεργεῖ ἀπογραφὴν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Θρησκευτικῶν Ὀργανώσεων. Τοῦτο πράττει ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν. Ἀπέστειλεν ἐρωτηματολόγια καὶ πρὸς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας καὶ Κοινότητας. Πληροφορεῖ ὅμως τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὅτι ἐλάχισται Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι ἀπήντησαν μέχρι σήμερον. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσουν ὅλαι.

Διὰ τοῦτο ὅσαι Κοινότητες δὲν συνεπλήρωσαν ἀκόμη τὰ ἐρωτηματολόγια, ἂς πράξουν τοῦτο ἀμέσως καὶ ἂς ἀποστείλουν αὐτὰ εἰς τὴν διεύθυνσιν:

To the Director of Census, Religious Bodies,
Washington, D. C.

Χρ. Πάπα
Εἰδ. Γραμματέως τοῦ Τμήματος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἔχει τὴν εὐκαιρία καὶ διαθέτει τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα νὰ εἰμπορέσῃ νὰ φυτεύσῃ εἰς τὰ παιδιὰ τὴν ὀρθὴν ἰδέαν διὰ κάθε ζήτημα καὶ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Νὰ δώσῃ ἀφορμὴ στὸ παιδὶ νὰ κάμῃ σκέψεις ἀπὸ τὲς ὁποῖες ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἡ καλὴ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρός του. Μόνον τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἰμπορεῖ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ παιδὰ καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ τὴν εὐκαιρία νὰ πράξουν ὡρισμένες πράξεις ἐπαινετές, ποὺ εἶναι συντελεστικὲς εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσουν καλὲς συνήθειες, χρήσιμες διὰ τὴν ζωήν των.

Μόνον τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὰ παιδιὰ ἀποτελεσματικὰ ὥστε νὰ γίνουν ἐνθουσιώδη μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μας. Μόνον τὸ Ἑλληνικὸν Κατηχητικὸν Σχολεῖον μπορεῖ νὰ κάνῃ τὰ παιδιά μας νὰ πιστεύσουν ὅτι πρέπει ἀπαραίτητα νὰ μάθουν τὴν γλῶσσα τῆς μητέρας των. Νὰ τὰ κάνῃ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Λειτουργίαν μας, νὰ τὰ ἐξασκήσῃ εἰς τὴν μουσικήν της. Ὅλα δὲ αὐτὰ ποὺ ἀνεφέραμε εἰμπορεῖ τὸ Κατηχητικόν μας Σχολεῖον νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁμογένειαν μὲ πολὺ - πολὺ μικρὴν χρηματικὴν δαπάνην, μὰ μὲ πλειὸ περισσότερη ἐργασία τῶν Ἱερατικῶν μας Προϊσταμένων καὶ τῶν Διδασκάλων τῶν Κοινοτικῶν Σχολείων.

Διὰ νὰ εἰμπορέσῃ ὅμως τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον νὰ φανῇ ἀντάξιον τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ του, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅλα ὅσα ἐκθέτουμε παραπάνω, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν σημερινὴν χριστιανικὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην. Ἐὰν δὲν ἐφαρμόσῃ, ἐὰν δὲν μεταχειρισθῇ τὰ σημερινὰ παιδαγωγικὰ μέσα καὶ συστήματα, δὲν θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν παιδιῶν, χωρὶς δὲ αὐτὴν τὴν ἀγάπην τῶν παιδιῶν πρὸς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του θὰ εἶναι πολὺ πτωχὰ καὶ ὄχι σύμφωνα μὲ τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας τῶν γονέων, ποὺ στέλλουν τὰ παιδιά των εἰς αὐτό.

Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολον διὰ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον νὰ ἐφαρμόσῃ ἕνα καλὸν παιδαγωγικὸν σύστημα. Τὸ Τμῆμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ θέσῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου Κατηχητικοῦ Ἔτους 1937—1938 ὁμοιόμορφον σύστημα ἐργασίας εἰς ὅλα τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων μας. Τὸ σύστημα τοῦτο βασίζεται ἐπὶ νεωτέρων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν καὶ εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι θὰ ἐφοδιασθῇ κάθε Κατηχητικὸν Σχολεῖον μὲ ὅλον τὸ ἀπαραίτητον ὑλικὸν καὶ μὲ ὅλες τὲς ὁδηγίες.

Δὲν θὰ ἀπομένῃ τίποτε εἰς τὸν ζηλωτὴν καὶ ἐργατικὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον καὶ τοὺς βοηθούς του διδασκάλους ἢ διδασκαλίσσας Κατηχητὰς ἢ Κατηχητρίας νὰ πράξουν, παρὰ νὰ ριχθοῦν εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογήν του μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ ἱερὸν ζῆλον, μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Εἶναι πρὸ παντὸς συμφέρον τόσον ἠθικόν, ὅσον καὶ ὑλικὸν τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων νὰ παρουσιάσουν πρώτης τάξεως ἐργασίαν εἰς τὸ πεδίον τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ ὁμογενεῖς ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑλληνικῶν μας Κοινοτήτων καὶ Παροικιῶν γίνονται μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου περισσότερον ἀπαιτητικοὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως τῆς Νέας Γενεᾶς. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἀπόδειξις ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς φυλετικῆς αὐτοσυντηρήσεως ἔχει ἀρκετὰ ἀναπτυχθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρθόδοξος Κλῆρός μας κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔδειξε πολὺ ἀξιέπαινον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ζωτικὰ ζητήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς. Ὡς δὲ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν περιβάλλει τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον μὲ μεγάλην ἀγάπην, διότι γνωρίζει ἐπακριβῶς ὅτι ἀπὸ τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐξαρτᾶται τὸ ἐὰν εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχῃ ἐκκλησίασμα ἡ Ἐκκλησία του.

Εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀπαραίτητον, ἐκεῖνοι, ποὺ διευθύνουν τὰ κοινοτικὰ πράγματα νὰ ἐπιδείξουν ἄλλο τόσον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλὴν καὶ ἐπὶ παιδαγωγικῶν βάσεων λειτουργίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ παρέχουν εἰς τοὺς Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἠμπορέσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κανονικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν μόρφωσιν τῆς Νέας μας Γενεᾶς. Τὸ ζήτημα τῆς δαπάνης εἶναι πολὺ μικρὸν εἰς τρόπον ὥστε μὲ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ μὴ παρουσιάζεται ἡ ἐλαχίστη αὐτὴ δαπάνη ὡς ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν ἑνὸς τόσον ὑψηλοῦ καὶ εὐγενικοῦ σκοποῦ.

Ἂς ἐξετάσουμε τώρα ὅλα τὰ παιδαγωγικὰ μέσα, ποὺ εἶναι σχετικὰ μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, χωρὶς βέβαια νὰ εἰσέλθουμε εἰς λεπτομέρειες. Μόνον ἂς δώσουμε μιὰ ἰδέα γιὰ νὰ πείσουμε τοὺς ὁμογενεῖς μας ὅτι κάθε νεωτερισμός, ποὺ θὰ παρατηρηθῇ εἰς τὴν κίνησιν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, θὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ καλλιτερεύσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς λειτουργίας του. Ἐὰν ἀφαιρέσουμε ἀπὸ τὲς 24 ὧρες τοῦ ἡμερονυκτίου ἐννέα ὧρες γιὰ τὸν ὕπνον τοῦ παιδιοῦ καὶ τρεῖς ἀκόμη ὧρες γιὰ τὰ φαγητά του καθὼς καὶ ἄλλες σχετικὲς χασομέρειες, καθὼς καὶ ἄλλες ὀκτὼ ποὺ διαθέτει γιὰ τὸ Σχολεῖον, βλέπουμε ὅτι μένουν γιὰ τὰ παιγνίδια τῶν παιδιῶν μόνον τέσσαρες ὧρες τὴν ἡμέραν. Εἰς αὐτὲς τὲς τέσσαρες ὧρες ἔχει τὸ παιδὶ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν ἑαυτόν του. Μόνον εἰς τὸ παιγνίδι φανερώνεται καθαρὰ ὁ χαρακτὴρ τοῦ παιδιοῦ ποῖος εἶναι πραγματικά. Εἰς τὸ παιγνίδι φαίνεται κάθε ἰδέα, κάθε ἐγωπάθεια, γενναιοψυχία, κάθε ἀρετή του καὶ κάθε κακία του.

Ἀφοῦ μέσα εἰς αὐτὲς τὲς ὧρες ἐκδηλώνεται ὁ χαρακτὴρ τοῦ παιδιοῦ, πρέπει νὰ παρατηρήσουμε τί εἴδους ἐνέργειες καὶ ἀπασχολήσεις καὶ τάσεις ἔχει, διὰ νὰ ἠμπορέσουμε νὰ ἐναρμονίσουμε πρὸς αὐτὲς κάθε ἐνέργεια καὶ διδασκαλία τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Καθὼς εἴπαμε καὶ καθὼς ὁ καθένας καταλαβαίνει, ὁ σκοπὸς τοῦ Κατηχητικοῦ μαθήματος εἶναι νὰ διαμορφώσουμε τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδιῶν. Γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν δὲν θὰ ἐφαρμόσουμε ἐδῶ, παρὰ τὰ παιδαγωγικὰ μέσα ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἠμποροῦν τὰ παιδιά μας νὰ αὐτενεργοῦν περισσότερο, νὰ αὐτοεκδηλώνωνται, νὰ αὐτοεκφράζωνται πλειὸ ὁμαλὰ καὶ κανονικά. Ὅλα αὐτὰ ἠμποροῦμε νὰ τὰ ἔχουμε ἐφαρμόζοντας ὅσα χαρακτηριστικὰ σημεῖα παρατηροῦμε εἰς τὸ παιγνίδι τῶν παιδιῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῇ 19ῃ Ἰουνίου παρελθόντος, Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν κατὰ τὸ Ἑορτολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξαπολύσας ἐγκύκλιον, ὅπως πάντες οἱ Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊστάμενοι ἐπισκεφθῶσι τὰ Νεκροταφεῖα τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν, ὁ ἴδιος μετέβη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Mount Olivet, L. I., καὶ ἔψαλε κοινὸν Τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἐκεῖ ἀναπαυομένων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὁμογενῶν, παρηγορήσας ἅμα τοὺς συγκεντρωθέντας συγγενεῖς αὐτῶν.

Αὐθημερὸν ἀνεχώρησε μέσον Βοστώνης διὰ τὴν Κοινότητα Ἁγίας Τριάδος Lowell, Mass. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Βοστώνης ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ὁ Ἐξοχ. Πρόξενος κ. Θ. Δασκαλόπουλος, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. Β. Εὐθυμίου, Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος Ν. Ἀγγλίας, ὁ κ. Ἀντ. Ἀναστασιάδης, δικηγόρος καὶ μέλος τοῦ Μ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ Εὐλαβ. Ἰω. Ξανθόπουλος καὶ Β. Σγοῦρος ἐκ Lowell, Mass, Θ. Παπαθεοφράστου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βοστώνης, Εὐστρ. Ρηγέλλης Watertown, Mass., ὁ κ. Πρόεδρος καὶ ἕτεροι ἀντιπρόσωποι τῶν δύο Κοινοτήτων Lowell καὶ ἕτεροι ὁμογενεῖς ἐκ Βοστώνης.

Ἐν Lowell ἐψάλη Ἑσπερινὸς καθ' ὃν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἔλαβον δὲ μέρος οἱ ὡς ἄνω Ἱερεῖς καὶ οἱ Αἰδ. Σωτ. Ἀγγελίδης καὶ Χρ. Παπαχρήστου ἐκ Nashua, N. H.

Τὴν ἑπομένην ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς, ἔκειρεν Ἀναγνώστας τινὰς καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

Κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἔψαλεν ἄριστος Χορός, διευθυνόμενος ὑπὸ τῆς Δίδος Ἀνδρ. Μικελάτου, ἐκ τῆς Νέας γενεᾶς.

Μετὰ μεσημβρίαν συνεσκέφθη μετὰ τῶν Αἰδεσ. Ἱερατ. Προϊσταμένων καὶ τῶν οἰκείων Δ. Συμβουλίων τῶν δύο ἐν Lowell Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ἐν τῇ φιλοξένῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Χρ. Λαγανᾶ, προέδρου τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶδε διαφόρους Ἐπιτροπὰς καὶ ὁμογενεῖς. Τὴν δὲ ἑπομένην ἐπεσκέφθη τὸ Ἡμερήσιον Σχολεῖον Ἁγίας Τριάδος, οὗτινος τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν κ. Β. Δημητριάδην, διευθυντὴν καὶ τὰς διδασκαλίσσας κ. Εὐτυχίαν Γάγαλη, Δίδα Ἀλίκην Σοκορέλη καὶ Δίδα Μ. Πατσουράκου.

Τὸ δὲ ἑσπέρας διελθὼν ἐκ τῆς Κοινότητος Worcester, Mass., ἐπανῆλθεν εἰς Ν. Ὑόρκην.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀναχωρεῖ κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 23ης τρέχοντος μηνός, μεταβαίνων εἰς Ἐντιμπουργκ τῆς Σκωτίας ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Διευθυντὴς τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Καβάδας, προσκληθεὶς εἰς τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν (Conference of Faith and Order), τοῦ ὁποίου αἱ συνεδριάσεις θὰ ἀρχίσουν τὴν 2αν Αὐγούστου.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκ Νέας Ὑόρκης διελεύσεως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Δαλματίας Εἰρηναίου ἐκ τοῦ Ὀρθοδόξου Πατριαρχείου Σερβίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ συγκεντρωμένους ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς δεῖπνον πλὴν τοῦ εἰρημένου Ἁγίου Ἀρχιερέως καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιεπίσκοπον Ἀντώνιον τοῦ Ἀντιοχικοῦ Θρόνου, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀδὰμ καὶ Ἐπίσκοπον Μακάριον τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπον Μπογδὰν τῆς Ὀρθοδόξου Οὐκρανικῆς καὶ τοὺς Εὐλαβ. Β. Ριστάνοβιτς ἐκ Σικάγου καὶ Δ. Βάσικ ἐκ Βελιγραδίου, τὸ ὅλον ἐννέα, μετὰ τοῦ Πανοσ. Πρωτοσυγκέλλου Ἀθην. Καβάδα.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ἐγένοντο ἐγκάρδιοι προσφωνήσεις καὶ ἀντηλλάγησαν σκέψεις περὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ θέσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Τὸ κατὰ πάντα θαλερὸν Σωματεῖον τῶν Ἑλλήνων Ἀνθρωπολῶν Νέας Ὑόρκης προσέφερεν εἰς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα Δολλάρια πεντακόσια ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὁμογενῶν.

Εἰς τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸ Σωματεῖον τοῦτο, ὅπερ τόσον τιμᾷ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν, προσθέτει καὶ ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ συγχαρητήρια, εὐχόμενος ἀειθαλῆ τὴν ἀνθοφορίαν.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Σεβασμιότητος συνῆλθεν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Νέας Ὑόρκης τὸ Κ. Δ. Σ. τῆς Φιλοπτώχου καὶ τὰ Τμήματα Νέας Ὑόρκης εἰς κοινὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν.

Πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τὸ Κ. Δ. Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος διωργάνωσε συγκεντρώσεις τῶν Τμημάτων αὐτῆς ἐν Ν. Ὑόρκῃ, καθ' ἃς ὡμίλησαν ἐκ περιτροπῆς ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, αἱ κ. κ. Τζ. Ψακῆ καὶ Ὄλγα Καλλιμάχου Ἀντιπρόεδροι, αἱ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Τμημάτων καὶ ἄλλα μέλη αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς ἐπιτελουμένης παρ' αὐτῶν εὐλογημένης ἐργασίας.

ΣΧΟΛΙΚΑ

Ὁ παρελθὼν Ἰούνιος ἦτο καὶ ἐφέτος ὁ πνευματικὸς τρυγητὴς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινά, τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν.

Κατὰ τὴν καταρτισθεῖσαν παρὰ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου Στατιστικὴν ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 1936—37 ἐν ὅλῃ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ 447 σχολεῖα, ἐξ ὧν ἓξ Ἡμερήσια, τὰ δὲ ὑπόλοιπα Ἀπογευματινά.

Ἐφοίτησαν ἐν αὐτοῖς μαθηταὶ 24,150. Ἐδίδαξαν δὲ 517 Διδάσκαλοι.

Αἱ ἐξετάσεις εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα ἐπλήρωσαν ὁλόκληρον τὸν μῆνα Ἰούνιον μὲ τὴν ἀνέκφραστον χαράν, τὴν ὁποίαν μᾶς δημιουργοῦν τὰ παιδιά μας μὲ τὴν ὁμιλίαν των, τὴν ψαλμῳδίαν καὶ τὸ τραγούδι εἰς γλυκεῖαν Ἑλληνικὴν φωνήν.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος παραστὰς εἰς ἐξετάσεις πολλῶν Σχολείων, εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἐν Ἀμερικῇ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΧΕΔΙΑ—ΕΞΟΧΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ

ΓΑΜΩΝ - ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

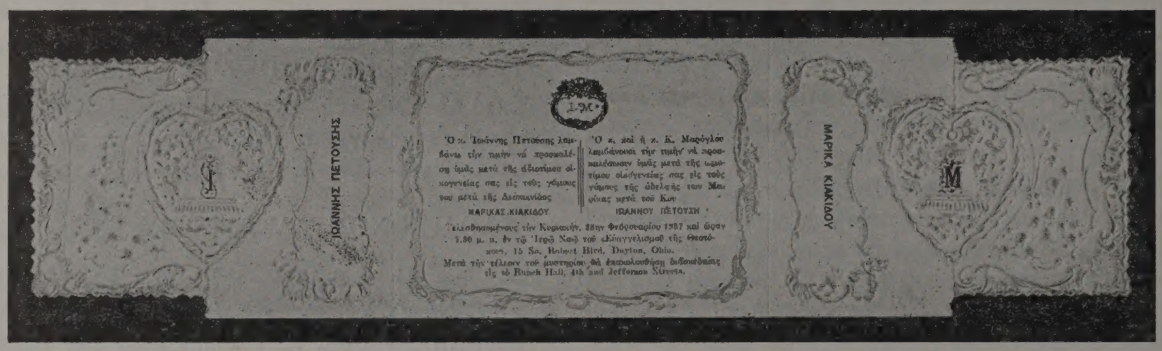

Προσκλητήριον Γάμου No. 73, μὲ διπλᾶ φάκελα.
Διὰ 50 ..... $6.00 — Διὰ 100 ..... $9.00
Διὰ μεγαλειτέρας ποσότητας ἡ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

ΤΑ Ἐκδοτικὰ καὶ Τυπογραφικὰ Καταστήματα DIVRY ἔχουν ἐγκαταστήσει εἰδικὸν Τμῆμα πρὸς ἐκτύπωσιν παντὸς εἴδους Προσκλητηρίων Γάμων καὶ Βαπτίσεων.

ΤΑ ὡραιότερα καὶ καλλιτεχνικώτερα σχέδια, ἐξ ἀρίστης ποιότητος χάρτου μὲ διπλᾶ φάκελα, τυπωμένα μὲ μεγάλην προσοχήν, ἀκρίβειαν καὶ καλλιτεχνίαν, καὶ μὲ χρυσᾶ ἢ μαῦρα καλλιτεχνικὰ γράμματα, θὰ εὕρετε μόνον εἰς τὰ Καταστήματα **D. C. DIVRY, Inc.**

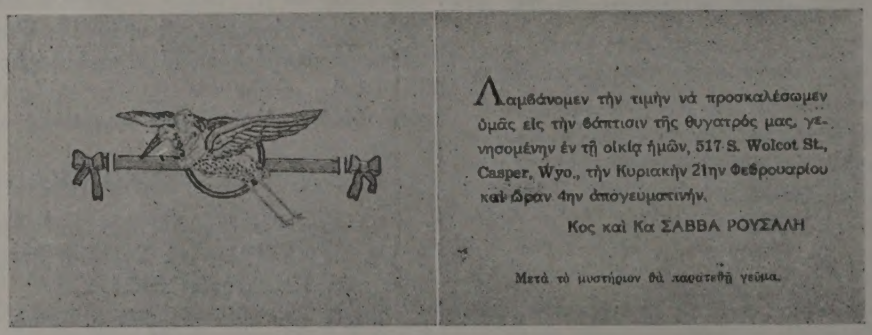
Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προσκαλέσωμεν
ὑμᾶς εἰς τὴν βάπτισιν τῆς θυγατρός μας, γε-
νησομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν, 517 S. Wolcot St.,
Casper, Wyo., τὴν Κυριακὴν 21ην Φεβρουαρίου
καὶ ὥραν 4ην ἀπογευματινήν.
Κος καὶ Κα ΣΑΒΒΑ ΡΟΥΣΑΛΗ
Μετὰ τὸ μυστήριον θὰ παρατεθῇ γεῦμα.

Προσκλητήριον Βαπτίσεως No. 57, μὲ φακέλους.
Διὰ 50 ..... $3.50 — Δι' 100 ..... $5.00
Διὰ μεγαλειτέρας ποσότητας ἡ ἀνάλογος ἔκπτωσις.

D. C. DIVRY, Inc., 240 West 23rd St., NEW YORK

TELEPHONE: WATKINS 9-4346